

8ο ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΝΤΟΚΙΜΑΝΤΕΡ - ΕΙΚΟΝΕΣ ΤΟΥ 21ου ΑΙΩΝΑ:
ΑΦΗΣΤΕ ΤΟΥΣ ΘΕΑΤΕΣ ΝΑ ΜΙΛΗΣΟΥΝ
ΣΤΟ ΜΥΑΛΟ ΤΗΣ ΒΑΝΤΑΝΑ ΣΙΒΑ ΚΑΙ ΤΗΣ ΚΙΜ ΛΟΝΤΖΙΝΟΤΟ
ΕΛΛΗΝΕΣ ΚΑΙ ΞΕΝΟΙ ΣΚΗΝΟΘΕΤΕΣ ΕΞΟΜΟΛΟΓΟΥΝΤΑΙ

Μάρτιος 2006 • Τεύχος 184

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΠΡΩΤΟ ΠΛΑΝΟ

02

Η ΑΛΙΚΗ ΣΤΗ ΧΩΡΑ ΤΩΝ ΕΙΚΟΝΩΝ

Τρίτη απόγευμα στο λιμάνι. Φυσάει χειμωνιάτικα ακόμα. Δυο κορίτσια στέκονται έξω από την αίθουσα Σταύρος Τορνές. Φοράνε τζιν. Η μία, η πιο μικροκαμωμένη με γυαλάκια στα μάτια μοιάζει χαμένη. Τώρα εσύ μπορείς να πας σπίτι και να συνεχίσεις με ήσυχη συνείδηση να διαλέγεις ρούχα για να βάλεις αύριο, ρωτάει τη φίλη της. Η πόλη ανάβει φωτά, το ένα κορίτσι φεύγει, η μικροκαμωμένη στέκεται λίγο, ανάβει τσιγάρο και βγάζει το κινητό. Κρυφακούω. Λέω να μην έρθω, μόλις βγήκα από μια ταινία και δεν είμαι στα καλά μου. Κουβαλάει την εικόνα της Γιαζμίν και των κοριτσιών του εργοστασίου ενδυμάτων στην Κίνα. Καμιά σχέση με τα κορίτσια που ανέμελα πίνουν απογευματινό καφέ απέναντι στην παραλία. Θέλω να της πω πως δεν είναι η μόνη που οι ήρωες αυτού του φεστιβάλ στοιχειώσαν στο μυαλό της. Ο Άμι από το Ισραήλ που κουνάει μονάχα ένα δάκτυλο σε όλο του το σώμα αλλά διαπρέπει έγινε ο ήρωας της Γιούλης που μου τηλεφώνησε στις 9 το πρωί στο ραδιόφωνο για να μου ζητήσει να παροτρύνω κόσμο να μη χάσει την ταινία. Εγώ δεν ξεχνάω τον Νεοϋρκέζο Νταγκ από το Σάββατο, που η απώλεια μνήμης του δωσε την ευκαιρία να πάρει τη ζωή του από την αρχή. Και βάζω τον εαυτό μου να σκεφτεί τι θα άλλαζε από το χαρακτήρα μου σε μια παρόμοια περίπτωση. Τρία άλλα παιδιά από την Αφρική, θα τα βρείτε μερικές σελίδες πιο κάτω δεν ήθελαν να εγκαταλείψουν την αίθουσα την Κυριακή, γιατί το φιλμ τους πήγε πίσω στις σκληρές μέρες της πατρίδας. Αυτό ήθελα να πω στο κορίτσι με τα γυαλάκια που έκανε να φύγει και το μετάνιωσε. Την είδα να ξαναμπαίνει στην αίθουσα να δει τη ζωή ενός δίχρονου πιτσιρικά στη Ρωσία. Τέσσερις μέρες έμειναν ακόμα, μετά ο κόσμος θα μικρύνει και πάλι, οι ιστορίες μας θα γίνουν οι ιστορίες των φίλων μας, των συναδέλφων, του μικρόκοσμου. Όσο προλάβουμε να ονειρευτούμε.

Γιώργος Τούλας

1
ΠΡΩΤΟ ΠΛΑΝΟ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ
ΤΟΥ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Εκδότης • **Δέσποινα Μουζάκη**
Διευθνής • **Γιώργος Τούλας**
Αρχισυντάκτρια • **Τζένη Παυλίδου**

Συντάκτες Τεύχους
Βάσω Βλαχοπούλου • Δήμητρα Βοζίκη • Βαρβάρα Μπασδέκη
Βούλα Παλαιολόγου • Κωνσταντίνος Σαμαράς
Γιώργος Τελτζίδης • Κύα Τζήμου

Φωτογραφίες
Βασίλης Βερβερίδης, Έφη Τσακρακλίδου

Αρχικός Σχεδιασμός
Dolphins

Παραγωγή
ΜΟΥΓΚΟΣ - ΕΝΤΥΠΗ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ

Επικοινωνία
protoplano@filmfestival.gr

ΟΣΑ ΜΟΥ ΕΜΑΘΕ Η ΖΩΗ

ΠΕΡΠΑΤΩ ΣΤΗ ΛΕΩΦΟΡΟ ΝΙΚΗΣ ΚΑΙ ΤΟ ΜΥΑΛΟ ΜΟΥ ΕΙΝΑΙ ΓΕΜΑΤΟ ΕΙΚΟΝΕΣ ΠΟΥ ΤΑΞΙΔΕΥΟΥΝ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΨΥΧΗ. ΛΙΓΟ ΠΡΙΝ, ΤΟ ΤΑΞΙΔΙ ΜΟΥ ΣΤΟΝ ΚΟΣΜΟ ΑΛΛΗ ΜΙΑ ΜΕΡΑ ΣΤΟ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΝΤΟΚΙΜΑΝΤΕΡ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ, ΜΕ ΕΚΑΝΕ ΝΑ ΠΑΨΩ ΝΑ ΑΙΣΘΑΝΟΜΑΙ ΑΠΑΘΗΣ ΘΕΑΤΗΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ.

Στην τελετή έναρξης χάθηκα μες το πλήθος που έμοιαζε να ξέρει γιατί βρίσκεται εκεί. Δύο κυρίες στο τέλος της ταινίας **Χαμογελώντας σε εμπόλεμη ζώνη** με τσαλαπάτησαν για να προλάβουν τον μπουφέ της δεξίωσης που ακολουθούσε. Τις χάρισα δύο από τα καλύτερα μου χαμόγελα επειδή το ντοκιμαντέρ που παρακολούθησα λίγο πριν με γέμισε αισιοδοξία. Αφού τα καναπεδάκια εξαφανίστηκαν, ήρθε το κέφι στο «Δωμάτιο με θέα». Η τζαζ μπάντα έπαψε και με την άκρη του ματιού μου είδα τον κ. Βούγια να κουνιέται στους ρυθμούς της ρέγγε. Δεν το ξέρει, αλλά για λίγο χορέψαμε μαζί, και αν η μουσική ήταν πιο δυνατή από τις κουβέντες, θα παρασέρναμε και τους υπόλοιπους.

Για λίγες μέρες, αυτή η πόλη που τελευταία με στενεύει, άνοιξε διάπλατα τις πόρτες της, και αυτό που παρουσιάστηκε μπροστά στα μάτια μου, ήταν συγχρόνως όμορφο, σκληρό και συναρπαστικό. Στην ταινία **China Blue**, το δωμάτιο του εργοστασίου που μένει η Τζαζμίν από την Κίνα, είναι σαν φυλακή, μικρότερο ακόμη και από το μικρόκοσμό μου. Από τη στιγμή που παρακολούθησα την ιστορία της, το τζιν μου, και η καταναλωτική μου μανία, άρχισαν να με στενεύουν επικίνδυνα. Με το σκοτάδι διέκρινα το πρόσωπο της κ. Τριαρίδου σοβαρό και συνοφρυωμένο. Ένιωθα ότι η καρτέλα της ξαφνικά έγινε άβολη όπως και η δική μου, και για μια στιγμή σκέφτηκα ότι η κυρία που συνήθισα να ακούω να μου μιλά για μόδα και design, μετά από αυτήν την ταινία ίσως και να έβλεπε τη θεματολογία των εκπομπών της με άλλη οπτική. Το SMS ενός φίλου φτάνει, εν μέσω της προβολής, στο κινητό μου, σαν ειρωνεία της στιγμής: «*Ο Γκωτιέ είναι στην πόλη και συ ασχολείσαι με την παγκοσμιοποίηση*».

Στην πόλη βρίσκονται σκηνοθέτες από όλο τον κόσμο, που ήρθαν να δείξουν την δουλειά τους, αλλά και να συζητήσουν με το κοινό. Και όσοι δεν ήρθαν, σαν την Ολυμπιονίκη Μαίρη Ονιάλι, έστειλαν μήνυμα που λέει πως θα ήθελαν να βγάλουν φτερά και να πετάξουν ως εδώ. Ένα από τα απογεύματα των συζητήσεων, διέκρινα το άγχος ενός Αμερικανού σκηνοθέτη να αποδείξει ότι δεν είναι ο κακός Αμερικάνος, ενώ ο Ισπανός ομότεχνός του δεν είχε να αποδείξει τίποτα παρά μόνο να δείξει το μυστικό της χώρας, που τα τελευταία χρόνια στέλνει προς τα εδώ τους ευγενικούς ακομπλεξάριστους πολίτες της.

Η Ινδή ακτιβίστρια Βαντάνα Σίβα το ίδιο απόγευμα βρέθηκε στη Θεσσαλονίκη για το φεστιβάλ ντοκιμαντέρ και την προβολή της ταινίας **Bullshit**. Ανάμεσα στα ταξίδια της στον κόσμο, πάντα για τον ίδιο ιερό σκοπό, πρόσθεσε και την Θεσσαλονίκη. Τόσο στριμωξίδι είχα να ζήσω απ' το πρωί, στο Zara. Χαίρομαι.

Κούβα: 45 χρόνια επανάστασης. Μεξικό: Χουάρες, η πόλη των νεκρών γυναικών. Γιατί υπάρχουν άνθρωποι που δεν επισκέφθηκαν ποτέ μια χώρα σαν τουρίστες; Γιατί θέλουν να ψάχνουν πάντα πίσω από το περιτύλιγμα; Αυτά σκεφτόμουν κάθε φορά που ένα από τα κομμάτια του «Εξάντα» του Γιώργου Αυγερόπουλου, εξαφάνιζε τα σύνορα, και εγώ περιμένα υπομονετικά, να τον πετύχω στην συνέντευξη τύπου που έδωσε στο «Πράσινο Δωμάτιο», και δεν ήμουν η μόνη. «*Οι Συνεντεύξεις Τύπου δεν είναι μόνο για δημοσιογράφους*», άκουσα να λένε στο ασανσέρ, «*είναι όμως γι αυτούς που συνήθως δεν δουλεύουν τα πρωινά, δηλαδή τους δημοσιογράφους*».

10 σημεία για δέκα μέρες. Εκατοντάδες άνθρωποι στη Θεσσαλονίκη και ακόμη περισσότερες σκέψεις και προβληματισμοί που θα μείνουν πίσω όταν το φεστιβάλ τελειώσει. Τα πάρτι δεν έλειψαν από κανέναν αυτές τις μέρες. Οι «Ονιράμα» στο Μύλο, ο Peter Hook των «New Order» στο «Boutique»... ό,τι καλύτερο μετά από μια μέρα γεμάτη εικόνες. Αλήθεια, οι φεστιβαλικοί τύποι χορεύουν τελικά, ή να πιστέψω αυτά που λέγονται;

ΒΑΝΤΑΝΑ ΣΙΒΑ

Η ΗΡΕΜΗ ΔΥΝΑΜΗ

Διατροφικό Ελντοράντο

Το φαγητό αποτελεί μια βασική καθημερινή ανάγκη. Ο έλεγχος της τροφής σημαίνει τον έλεγχο της μεγαλύτερης αγοράς στον κόσμο, μεγαλύτερη από την αγορά αυτοκινήτων ή software. Και αυτοί οι τύποι της βιοτεχνολογίας το αντιλήφθηκαν. Όμως ξέρουν ότι δεν τους χρειαζόμαστε γιατί κάθε πολιτισμός διατηρεί ακόμα το δικό του σύστημα παραγωγής τροφής. Γι' αυτό και η επίθεση τους δεν γίνεται με επιχειρήματα περί καλύτερης διατροφικής ποιότητας αλλά με την χειραγώγηση των κανονισμών του WTO. Προσπαθούν να εγκαθιδρύσουν μια διατροφική δικτατορία, προσφέροντας αδιαμφισβήτητη χειρότερη τροφή στον άνθρωπο.

Nandanya: μια οργανική Εδέμ

Το όραμα της κινήματος της Nandanya είναι εξαιρετικό απλό. Η διαφύλαξη της βιοποικιλότητας ως εγγύηση για την βιωσιμότητα της ζωής και η διαχείριση της τροφής όχι απλά ως ένα φτηνό εμπόρευμα που φέρνει στην αγορά, προκαλώντας αρρώστιες, αλλά ως μια ιερή, ηθική και πολιτισμική δραστηριότητα.

Οικολογικός φεμινισμός

Το μεγαλύτερο μέρος της τροφής στον κόσμο επεξεργάζεται και παράγεται από γυναίκες. Στην Ινδία, οι περισσότεροι φυσικοί σπόροι έχουν διασωθεί και διαφυλαχθεί από γυναίκες αγρότισσες. Για μένα, είναι ξεκάθαρα ένα φεμινιστικό ζήτημα και θλίβομαι που οι φεμινίστριες δεν το βλέπουν. Η Παγκοσμιοποίηση ξεκίνησε ως ένα πατριαρχικό πρότζεκτ ισχυρών ανδρών που ελέγχουν το οικονομικό κεφάλαιο και επιβάλλουν την θέληση τους σε όλο τον πλανήτη. Είναι βαθιά μου πεποίθηση πως η ανεξαρτησία της τροφής θα προέλθει από την δράση των γυναικών.

Στον καιρό της βιοτρομοκρατίας

Με το πατεντάρισμα των σπόρων, εταιρίες βιοτεχνολογίας όπως η «Monsanto» - μια βιομηχανία χημικών πολέμου που πριν από δέκα χρόνια μπήκε στην αγορά τροφίμων - επιχειρεί να κατοχυρώσει την ίδια την ζωή ως δική της εφεύρεση, εισπράττοντας δικαιώματα καλλιέργειας για πάντα από την ανθρωπότητα. Το βρίσκω σατανικό και εξοργιστικό. Το ρύζι και ο σίτος δεν είναι σίγουρα εφεύρεση της «Monsanto». Είναι προϊόντα αιώνων εξέλιξης της Φύσης, ανήκουν στην ανθρωπότητα. Δεν μπορεί μια «Monsanto» να παίρνει αυθαίρετα την θέση του Δημιουργού.

ΔΙΔΑΚΤΩΡ ΠΥΡΗΝΙΚΗΣ ΦΥΣΙΚΗΣ, ΦΕΜΙΝΙΣΤΡΙΑ, ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΙΚΗ ΑΚΤΙΒΙΣΤΡΙΑ, ΕΡΕΥΝΗΤΡΙΑ ΚΑΙ ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ, Η ΒΑΝΤΑΝΑ ΣΙΒΑ ΑΠΟΤΕΛΕΙ ΕΔΩ ΚΑΙ 20 ΧΡΟΝΙΑ ΗΓΕΤΙΚΗ ΜΟΡΦΗ ΤΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΣ ΤΗΣ ΑΝΤΙ-ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΠΟΙΗΣΗΣ, ΣΤΟΝ ΑΓΩΝΑ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΠΟΛΥΕΘΝΙΚΩΝ ΒΙΟΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΤΟΥ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΥ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥ ΕΜΠΟΡΙΟΥ. ΣΤΟ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΝΤΟΚΙΜΑΝΤΕΡ ΗΡΘΕ ΩΣ ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΡΙΑ ΤΗΣ ΤΑΙΝΙΑΣ «BULLSHIT». ΓΝΩΡΙΣΤΕ ΜΙΑ ΣΠΟΥΔΑΙΑ ΓΥΝΑΙΚΑ ΜΕ ΑΤΣΑΛΙΝΗ ΘΕΛΗΣΗ ΚΑΙ ΕΜΦΥΤΗ ΕΥΤΕΝΕΙΑ.

Παγκοσμιοποίηση: η νέα αποικιοκρατία

Είναι μια βαθύτερη μορφή αποικιοκρατίας και ιμπεριαλισμού. Η τελευταία αποικιοκρατία κατέλαβε μόνο την γη. Αυτή όμως καταλαμβάνει την ζωή και σκοτώνει ανθρώπους. Από την στιγμή που ο Παγκόσμιος Οργανισμός Εμπορίου (WTO) απέκτησε δύναμη, 40.000 Ινδοί αγρότες οδηγήθηκαν στην αυτοκτονία λόγω των δυσβάστακτων χρεών που τους επέβαλαν οι μεγάλες εταιρίες βιοτεχνολογίας. Το αποκαλώ «αγροτική γενοκτονία» και συμβαίνει παντού στον κόσμο.

Εάν αυτό είναι πρόοδος

Για μένα, πρόοδος σημαίνει ειρήνη, αρμονία και ηρεμία για τον πλανήτη και τον άνθρωπο. Η πρόοδος δεν είναι ένα τεχνολογικό φαινόμενο αλλά μια οικολογική και κοινωνική ποιότητα. Μια κοινωνία αποξένωσης και κατάθλιψης - μια κοινωνία εθισμένη στο Prozac όπως η αμερικάνικη - δεν είναι μια προοδευτική κοινωνία. Σήμερα δυστυχώς δεν δημιουργούμε πρόοδο αλλά αγορές.

Υπάρχει και καλή παγκοσμιοποίηση

Αντιτίθεται σφοδρά σε μια πολύ συγκεκριμένη μορφή παγκοσμιοποίησης, αυτής των εταιριών, η οποία είναι αυτοκρατορική και κατακτητική, αφήνοντας τον κόσμο φτωχότερο και πιο ανασφαλές. Πιστεύω όμως σε μια παγκοσμιοποίηση της συμπόνιας, της οικολογικής συνειδησης, της ευθύνης απέναντι στον πλανήτη και το μέλλον, σε μια παγκόσμια ανθρωπιστική κοινότητα με τοπικές ρίζες.

Το «παράδοξο» της Ινδίας

Ήμασταν πάντα ένας πολιτισμός της διανοής και του πνεύματος, παρά την φτώχεια και την αποικιοκρατία. Μετά την ανεξαρτησία μας, οι κυβερνητικές πολιτικές ενίσχυσαν το εγχώριο ταλέντο για επιστημονική σκέψη με την δημιουργία ερευνητικών κέντρων και την χορήγηση υποτροφιών στα πιο γερά μυαλά της χώρας, που φτάνουν έως την Silicon Valley. Η φτωχή λοιπόν Ινδία είναι ένα «παράδοξο» της Παγκοσμιοποίησης. Γιατί την ίδια στιγμή που προσελκούμε ιατρικό τουρισμό ή τροφοδοτούμε με software την BELL και την ERICSSON, την ίδια στιγμή αρνούμαστε όλα αυτά τα επιτεύγματα στον λαό μας. Σήμερα στην Ινδία, χρησιμοποιούμε τη φρά-

ση: «είμαστε η συνύπαρξη της Καλιφόρνια και της υποσαχάριας Αφρικής». Αυτή η πόλωση όμως δεν μπορεί να συνεχιστεί για πολύ καιρό. Η χώρα μου πρέπει να γίνει η Ινδία των ανθρώπων της. Όχι η Ινδία του Μπιλ Γκέιτς και της «Monsanto».

Μεταξύ Αϊνστάιν και Γκάντι

Ο Αϊνστάιν υπήρξε για μένα η απόλυτη πηγή έμπνευσης της παιδικής μου ηλικίας, όχι μόνο με την επιστημονική του ευφυΐα και τις θεμελιώδεις ανακαλύψεις του αλλά και με την ανθρωπιστική του φιλοσοφία. Από τότε, το να είσαι επιστήμονας σήμαινε για μένα να ενδιαφέρεσαι για τον κόσμο. Να παράγεις επιστήμη αλλά ταυτόχρονα να καταδικάζεις την λανθασμένη χρήση της, όπως έκανε ο Αϊνστάιν με την ατομική βόμβα. Από την άλλη, ό,τι κάνω στην πρακτική πολιτική μου δράση εμπνέεται από την κληρονομιά που μας άφησε ο Γκάντι.

Κώδικας αξιών

Πιστεύω στην ελευθερία κάθε ατόμου, είδους ή πολιτισμού να υπάρχει με τα δικά του χαρακτηριστικά γνωρίσματα. Η ποικιλότητα για μένα είναι η υψηλότερη έκφραση ελευθερίας, θεωρώ τις μονοκουλτούρες του μυαλού μια αρρώστια του σύγχρονου τρόπου σκέψης. Άλλη μου αρχή είναι η δικαιοσύνη, ως αναγκαία προϋπόθεση της ανθρώπινης ύπαρξης. Και σίγουρα, η αναζήτηση και υπεράσπιση της αλήθειας.

Μια ευχή για το μέλλον

Είμαι βαθιά αισιόδοξη για τις δυνατότητες και τη θέληση των ανθρώπων για αλλαγή. Είμαι σίγουρη ότι μέχρι το τέλος της ζωής μου, η «Monsanto» θα έχει την ίδια τύχη με την «Enron». Η ιδεολογία του ελεύθερου εμπορίου στα 10 χρόνια του WTO έχει αποτύχει παταγωδώς, δημιουργώντας τις ρίζες του φονταμενταλισμού και της τρομοκρατίας. Όταν δημιουργείς ένα σύστημα όπου 5% της ανθρωπότητας έχει δουλειά και 95% μετατρέπεται σε κάδο απορριμμάτων, είναι επιτακτική ανάγκη να ξανασχεδιάσεις τον κόσμο.

ΟΙ ΑΛΗΘΕΙΕΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ ΤΟΥΣ

04

ΠΕΝΤΕ ΑΠΟ ΤΑ ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ 8ΟΥ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΝΤΟΚΙΜΑΝΤΕΡ, ΜΙΛΟΥΝ ΓΙΑ ΤΙΣ ΑΝΗΣΥΧΙΕΣ ΤΟΥΣ, ΤΟ ΚΟΙΝΟ, ΤΟ ΝΤΟΚΙΜΑΝΤΕΡ ΚΑΙ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ ΜΑΣ.

[01]

PHILIP GRÖNING [01]

Σαν παιχνίδι με το φως και τους ήχους, το **Στη μεγάλη σιωπή** τηρεί με ευλάβεια τον ίδιο όρκο που έχει δώσει το αυστηρότερο τάγμα μοναχών της Ρωμαιοκαθολικής εκκλησίας. Καθόλου μουσική, μόνο ψαλμωδίες, καμία συνέντευξη ή voice over, μόνο προσευχές. «Κι όμως, η υποδοχή που του επιφύλαξε το γερμανικό κοινό ήταν καταπληκτική: ξεπέρασε σε εισπράξεις όλες τις ταινίες, εκτός από τον Χάρι Πότερ!»

Πιστεύεις ότι πρόκειται για ένα φιλμ που μπορεί να προκαλέσει δέος ακόμη και σε έναν άθεο;

Και βέβαια! Στην Γερμανία υπάρχουν κάποιοι άθεοι που είδαν το φιλμ μέχρι και έξι φορές! Είναι περισσότερο μια αφηρημένη άσκηση πάνω στο χρόνο και την αλήθεια, μοιάζει με διαλογισμό. Στη Βενετία, για παράδειγμα, πήρα έξοχες κριτικές από την κομμουνιστική «Manifesto», από μια αθεϊστική, αλλά πολύ βαθιά οπτική γωνία.

TARIK SALEH [02]

Αλήθεια, τι συμβαίνει στο Γκουαντάναμο (ή GITMO, όπως το αποκαλούν οι Αμερικάνοι στρατιώτες), το οποίο η σύγχρονη αυτοκρατορία έχει επιμεληθεί τόσο πολύ, ώστε να το προβάλει σχεδόν ως ένα τουριστικό θέρετρο!;

[02]

THOMAS ALLEN HARRIS [03]

Ξεκαθαρίζοντας τους δικούς του λογαριασμούς με το παρελθόν (ως προς την ανάμνηση του πατριού του B. Pule Leinaeng ή αλλιώς Lee), ο μαύρος σκηνοθέτης στο **Δώδεκα μαθητές του Νέλσον Μαντέλα** ανασυνθέτει τη δράση του Αφρικανικού Εθνικού Κονγκρέσου, ανακαλώντας μνήμες από τον αγώνα κατά του apartheid.

Το ταξίδι του ντοκιμαντέρ θυμίζει ταινίες μυθοπλασίας, όπου λαμβάνει χώρα η ανακάλυψη της πατρικής φιγούρας ή η συμφιλίωση με αυτήν. Είχες στο μυαλό σου ανάλογα παραδείγματα;

Το ταξίδι μου είναι αρχαιολογικό, είναι πράγματι ένα ταξίδι ανακάλυψης και συμφιλίωσης, και από πολλές απόψεις είναι μυθικό. Αυτό που δεν είχα αντιληφθεί, είναι η διαφορά κουλτούρας που υπάρχει στη Νότια Αφρική στο ζήτημα του πατριού, ο οποίος δεν αντιμετωπίζεται καθόλου διαφορετικά από το βιολογικό πατέρα. Κάπως έτσι κατάλαβα ότι ο Lee με έβλεπε σαν γιο του, όπως και ότι στην ουσία ακολούθησα τα δικά του βήματα παρά το γεγονός ότι οπύδασα Βιολογία.

[03]

Θεωρείς πως η ιδέα της αναπαράστασης από ηθοποιούς έχει μια μπρεχτική χρήση και πως κατέληξες σε αυτή;

Αφού μίλησα με τους συναγωνιστές του Lee και συνέλεξα μεγάλο ποσοστό από το αρχείο του, κατάλαβα ότι η ιστορία τους έμοιαζε αρκετά με την ομηρική Οδύσσεια, η ιστορία μιας μεγάλης εξόδου και μιας επιστροφής. Τότε είχα την ιδέα να χρησιμοποιήσω νέους ηθοποιούς για να αναπαραστήσουν την ιστορία της εξορίας. Η σύνδεση της νέας γενιάς με την παλαιότερη μου φαινόταν ενδιαφέρουσα πρόκληση. Τους επόμενους τέσσερις μήνες έγραφα το σενάριο, για την ακρίβεια έβαζα σε τάξη μαρτυρίες και αρχαιολογικό υλικό καθώς δεν ήθελα να γράψω ο ίδιος τους διαλόγους. Από αυτή την άποψη θα μπορούσε να θεωρηθεί ως μπρεχτική μέθοδος.

VALERIE KONTAKOS [04]

Το ντοκιμαντέρ **Who's on first?** καταγράφει μια κωμικοτραγική, σχεδόν αθέατη πλευρά των Ολυμπιακών Games της Αθήνας, που θα μπορούσε να αποτελέσει και μια ιδιοφυή επιτομή τους: την υπόθεση «ελληνική ομάδα μπίτζμπολ».

[04]

Με τη σουηδική μας αφέλεια, ήμασταν σίγουροι πως το καλύτερο που είχαμε να κάνουμε ήταν να πάρουμε την κάμερα και να αναζητήσουμε την αλήθεια επί τόπου. Προς μεγάλη μας έκπληξη, οι αμερικάνικες αρχές μας δέχτηκαν με ευχαρίστηση. Διάφοροι οδηγοί μας ξεναγούσαν στα γήπεδα του ποδοσφαίρου ή του γκολφ, όμως μπορούσαμε να φτάσουμε το πολύ 200 μέτρα κοντά στο στρατόπεδο. Μια νύχτα ακούγαμε τις δυνατές φωνές των κρατούμενων, ενώ ο οδηγός μας προσπαθούσε να μας καθησυχάσει, λέγοντας ότι κουβεντιάζουν μεταξύ τους ή προσεύχονται. Η γενικότερη ατμόσφαιρα, λοιπόν, μας θύμιζε ένα περίεργο σύμπαν, της «Αλίκης στην Χώρα των Θαυμάτων» ή μιας sci-fi ταινίας όπως το «Minority Report».

Πόσο ευαισθητοποιημένη είναι η σταθερά σοσιαλδημοκρατική σουηδική κοινωνία σε αυτό το θέμα;

Καθόλου. Όταν ένας υπουργός μας είδε την ταινία, σχολίασε: δε μπορούμε να κάνουμε τίποτα, γιατί απέναντί μας είναι μια υπερδύναμη! Οπότε καταλήγει να αποδέχεται το γεγονός ότι ένας Σουηδός πολίτης απήχθη στο Γκουαντάναμο, ότι βασανίστηκε για δύο χρόνια και μετά απελευθερώθηκε χωρίς καμία εξήγηση, δίκη ή επίσημη κατηγορία. Μόνο βασανιστήρια και εξευτελισμός. Όταν η σουηδική κυβέρνηση δεν αναζητά τους υπεύθυνους, πρόκειται για τον θάνατο της δικαιοσύνης. Είναι ο θάνατος της κληρονομιάς που μας άφησαν άνθρωποι σαν τον Ούλοφ Πάλμε.

Πιστεύεις ότι το ντοκιμαντέρ σου είναι μια μικρογραφία όλης της ολυμπιακής λαοτραγωδίας;

Τουλάχιστον σύμφωνα με τη δική μου οπτική. Οι Ολυμπιακοί αγώνες έγιναν για τα οικονομικά συμφέροντα λίγων. Σε αυτό το κλίμα γίνεται και η εξαγωγή αθλημάτων, που ισοδυναμεί με επέκταση σε νέες αγορές. Και αν η Ελλάδα είναι η πιο μικρή χώρα που διοργάνωσε Ολυμπιακούς, φαντάσου πόσο δελεαστική είναι η περίπτωση της Κίνας! Έτσι κι αλλιώς, ήμουν εξαρχής κατά της ανάληψης των Ολυμπιακών. Χάρηκα, επίσης, που δεν πρόκειται να γίνουν στη Νέα Υόρκη, όπως και οι περισσότεροι κάτοικοί της.

Πώς θα χαρακτήριζες την ταινία σου, αν ήταν μυθοπλασία;

Ας πούμε, ως μια ιστορία για ελπίδες και όνειρα που έμειναν απραγματοποίητα. Είναι κάπως δραματικό, αλλά σε καμία περίπτωση μελοδραματικό.

ERWIN WAGENHOFER [05]

Σε παρόμοιο μήκος κύματος με το *The Corporation*, το *Ταΐζουμε τον κόσμο* ξεκινά από το παγκόσμιο πρόβλημα επισιτισμού για να το αναδείξει ως έναν κρίκο στο φαύλο κύκλο του καπιταλισμού.

Τι πρέπει να περιμένει το κοινό από το ντοκιμαντέρ;

Δεν ξέρω αν μπορώ να πω: την αλήθεια. Η αλήθεια είναι μια επινόηση των ψευτών. Στα 6 δισεκατομμύρια αυτού του κόσμου, αντιστοιχούν 6 δισεκατομμύρια αλήθειες. Είναι πάντως μια ταινία πάνω στο πώς βλέπω το ξεκίνημα του 21ου αιώνα. Με ενδιέφεραν πολύ οι ποικίλες συνδέσεις που αγνοούμε ενίοτε, το πώς συνδέονται οι Ισπανοί με τους Αφρικανούς, πώς συνδεόμαστε εμείς με το αφεντικό της Nestlé και πάει λέγοντας. Πίσω απ' όλα αυτά βρίσκεται η στρατηγική του επιθετικού καπιταλισμού, για υπερκέρδος πάση θυσία. Θέλω, επίσης, να περάσω στο κοινό την αντίληψη ότι δεν γίνεται να συνεχίσουμε να ζούμε έτσι, να τρεφόμαστε έτσι και να παρακολουθούμε τέτοιες ταινίες. Ή τουλάχιστον θα έπρεπε να μην είμαστε ικανοποιημένοι. Ο πρώτος πληθυντικός του τίτλου οφείλεται στην ανάγκη να αναλάβουμε τις ευθύνες μας.

[05]

DANI MENKIN [06]

Τα *18 Κιλά Αγάπη* του τίτλου είναι το σωματικό βάρος του 33χρονου Άμι Ανκιλέβιτς, ενός 3D animator που μάχεται ακόμα με την εκ γενετής μυϊκή του ατροφία κόντρα σε όλα τα προγνωστικά. Να, λοιπόν, που έφτασε να γίνει και ήρωας ενός, πέρα για πέρα αληθινού *road movie*: ο Άμι καβαλά μια Χάρλεϊ (!) και συναντά ξανά τον γιατρό που είχε προβλέψει τον πρόωρο θάνατό του.

[06]

Τι κέρδισες προσωπικά από τον Άμι, που θα ήθελες να μοιραστείς με το κοινό;

Ο Άμι μου μετέδωσε μια βαθιά, μεταφυσική αίσθηση ελπίδας. Απ' ότι έχω παρατηρήσει, το κοινό αποκομίζει ακριβώς το ίδιο από την ιστορία του. Διδάχτηκε, επίσης, να μην τα παρατάω ποτέ, ούτε καν τη στιγμή του ταξιδιού που φοβόμουν για τη ζωή του Άμι, όπως και ότι υπάρχει κάτι πέρα και έξω από το σώμα μας που μας καθορίζει. Διαπίστωσα, τέλος, ότι κάποιες ιστορίες είναι υπερβολικά αληθινές, για να είναι αληθινές! Ποιος θα πίστευε την ιστορία του Άμι...

05

Looking for the new

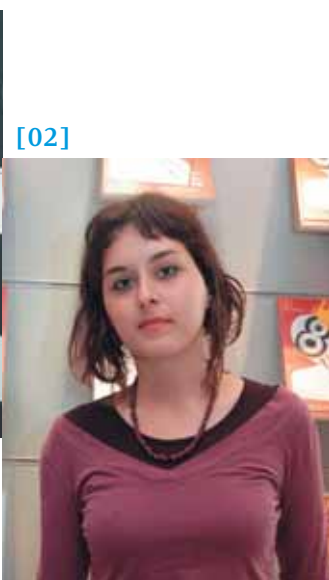
 GREEK FILM CENTRE
10, Panepistimiou Av., 106 71 Athens Greece
Tel. +30 210 3648007 Fax. +30 210 3614336
e-mail: info@gfc.gr www.gfc.gr

ΕΙΔΑΝ ΤΑ ΜΑΤΙΑ ΜΑΣ ΤΑΙΝΙΕΣ!

ΤΟ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΝΤΟΚΙΜΑΝΤΕΡ ΔΕΝ ΜΑΣΑΕΙ ΤΑ ΛΟΓΙΑ ΤΟΥ. ΟΥΤΕ ΟΜΩΣ ΚΑΙ ΟΙ ΘΕΑΤΕΣ ΤΟΥ. ΒΛΕΠΟΥΝ ΤΙΣ ΤΑΙΝΙΕΣ –ΜΕΡΙΚΟΙ ΜΟΝΟ ΠΟΥ ΔΕΝ ΚΑΤΑΣΚΗΝΩΣΑΝ ΣΕ ΚΑΠΟΙΟΝ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΧΩΡΟΥΣ –, ΣΧΟΛΙΑΖΟΥΝ, ΑΜΦΙΣΒΗΤΟΥΝ, ΚΡΙΝΟΥΝ, ΣΟΚΑΡΟΝΤΑΙ, ΜΑΘΑΙΝΟΥΝ, ΠΡΟΤΕΙΝΟΥΝ, ΑΠΟΔΟΚΙΜΑΖΟΥΝ ΚΑΙ ΕΓΚΡΙΝΟΥΝ. ΓΕΝΙΚΑ, ΕΧΟΥΝ ΑΠΟΨΗ. ΕΧΕΙ ΣΚΕΦΤΕΙ ΚΑΝΕΙΣ ΠΟΤΕ ΟΤΙ ΟΙ (ΦΑΝΑΤΙΚΟΙ) ΘΕΑΤΕΣ ΘΑ ΜΠΟΡΟΥΣΑΝ ΝΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΟΥΝ ΤΟΥΣ ΕΠΟΜΕΝΟΥΣ ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΕΣ ΕΝΟΣ ΝΤΟΚΙΜΑΝΤΕΡ;

[01]

[02]

[03]

[01] Χρήστος Θεοχάρους, 24 χρόνων

«Αρχισα να έρχομαι στο Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ τα δύο τελευταία χρόνια, μέσω του Φεστιβάλ Κινηματογράφου. Πέρυσι είδα 14 ντοκιμαντέρ. Δεν ξέρω ακόμη πόσα θα δω φέτος, αλλά ο σκοπός δεν είναι τόσο το να δεις πολλά όσο το να δεις αυτά που σ' ενδιαφέρουν. Στον κινηματογράφο το τελευταίο ντοκιμαντέρ που είδα ήταν "Το ταξίδι του Αυτοκράτορα", ενώ από videoclub συνήθως δεν νοικιάζω, γιατί παίρνω αυτά που δίνουν δωρεάν οι εφημερίδες!».

[02] Σοφία Τσιρίδου, 19 χρόνων

«Αν δεν φροντίσεις να βρίσκεσαι όλη μέρα στο Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ δεν λείπει τίποτα! Φέτος θα παρακολουθήσω κυρίως πολιτικά, κοινωνικά και ντοκιμαντέρ διεθνούς ενδιαφέροντος. Επίσης τον Αυγερόπουλο, αν και έχω ήδη δει μερικά. Στην τηλεόραση έβλεπα ντοκιμαντέρ όταν ήμουν μαθήτρια, τώρα δεν έχω πολύ χρόνο. Θα ήθελα ίσως να υπήρχαν λίγα περισσότερα μουσικά ντοκιμαντέρ στο Φεστιβάλ, αλλά μου φτάνει που έχει τόσες προβολές του Αυγερόπουλου».

[03] Βασίλης Παπαδόπουλος, 22 χρόνων

«Είναι η πρώτη χρονιά που αποφάσισα να παρακολουθήσω εντατικά το Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ. Θα δω σίγουρα το μουσικό κομμάτι, ό,τι αφορά την Αφρική και τον Εξάντα. Καλό θα ήταν να υπάρχει ένα είδος ντοκιμαντέρ για το πώς γυρίζονται γνωστές ταινίες ή ταινίες που προβλήθηκαν στο Φεστιβάλ Κινηματογράφου. Πάντως πιστεύω ότι τα ντοκιμαντέρ γυρίζονται πλέον με τη σοβαρότητα που γυρίζεται μια μεγάλη παραγωγή. Έχουν ξεφύγει από αυτό που λέμε ότι δείχνουν "πώς γεννιέται ο ελέφαντας"».

[04] Σοφία Μπιμπίκου, 20 χρόνων

«Μ' ενδιαφέρουν πολύ τα μουσικά ντοκιμαντέρ και αυτά που έχουν σχέση με την Παγκοσμιοποίηση. Είναι η δεύτερη χρονιά που έρχομαι και μ' αρέσει που είναι ξεχωριστά από το Φεστιβάλ Κινηματογράφου. Φέτος θα παρακολουθήσω περισσότερα ξένα ντοκιμαντέρ και θα πάω και στις ημερίδες. Είμαι εδώ από το πρωί ως το βράδυ, εκτός από τις ώρες που έχω μαθήματα!».

[05] Χρήστος Γιάννης, 22 χρόνων

«Μ' αρέσουν πολύ τα ντοκιμαντέρ με μουσικά θέματα αλλά θα ήθελα να έχει περισσότερα. Όμως όλα τα φεινά αφιερώματα είναι πολύ ενδιαφέροντα. Φανταστείτε ότι ήρθα από Αθήνα μόνο για το Φεστιβάλ και θα δω όσα προλάβω! Θέλω να δω τα επεισόδια του Εξάντα που έχω χάσει στην τηλεόραση – επειδή την έχω κόψει – γιατί ό,τι είδα ήταν κορυφαίο για τα ελληνικά δεδομένα! Περιμένω από το Φεστιβάλ να με ταρακουνήσει, να κάνει τον κόσμο να ξεστραβωθεί».

[06] Γιάννης Μαυρομούστακος, 41 χρόνων

«Το Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ μ' ενδιαφέρει γιατί μου δείχνει την πραγματικότητα, γι' αυτό και έρχομαι κάθε χρόνο. Προτιμώ να βλέπω κυρίως ξένα ντοκιμαντέρ, και πηγαίνω και στο σινεμά αν προβάλλεται κάποιο. Στην τηλεόραση θα δω πολύ σπάνια, επειδή δεν βλέπω γενικά. Το Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ μαζί με το Φεστιβάλ Κινηματογράφου είναι από τα ελάχιστα πράγματα που είναι ζωντανά και τα έχει αγκαλιάσει τόσο ο κόσμος».

[07] Γιώργος Λαριουολής, 38 χρόνων

«Έρχομαι στο Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ από την πρώτη χρονιά που ξεκίνησε. Φέτος θα εστιάσω την προσοχή μου στο αφιέρωμα για την Αφρική, επειδή είναι κάτι καινούργιο. Θα ήθελα ωστόσο να έβλεπα περισσότερα ντοκιμαντέρ για τη ζωή στις μεγαλουπόλεις. Είμαι σίγουρος ότι το Φεστιβάλ σου ανοίγει τα μάτια στα προβλήματα όλου του κόσμου, τα οποία δεν προβάλλονται από τα ΜΜΕ για ευνότους λόγους».

[08] Κατερίνα Σαραντίδου, 44 χρόνων

«Η φεινή θεματολογία του Φεστιβάλ είναι ιδιαίτερα ενδιαφέρουσα. Εγώ επέλεξα να παρακολουθήσω ένα ποτ-πουρί 24 ταινιών, που δείχνουν κάτι από όλα τα μέρη του κόσμου στα οποία αναφέρονται τα ντοκιμαντέρ. Μακάρι να κρατούσε περισσότερες μέρες για να δω κι εγώ περισσότερα. Αυτό που αποκομίζω κάθε φορά από το Φεστιβάλ είναι ότι έχω ταξιδέψει σε όλο τον κόσμο εδώ και τώρα και έχω δει εξαιρετικά πράγματα».

[09] Ευδοξία Καραγιάννη, 45 χρόνων

«Το Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ μαζί με το Φεστιβάλ Κινηματογράφου είναι ένας πολύ ωραίος θεσμός της Θεσσαλονίκης. Τον παρακολουθώ από την αρχή του και κάθε φορά νιώθω ότι ταξιδεύω παντού και ταυτόχρονα αποκτώ καινούργιες γνώσεις και συναισθήματα. Το ντοκιμαντέρ είναι μια γρήγορη ματιά σε όλο τον κόσμο και μια προσπάθεια προσέγγισης της αλήθειας. Φέτος θέλω να παρακολουθήσω ντοκιμαντέρ με θέματα για άλλους λαούς, σχετικά με το περιβάλλον – επειδή είμαι και βιολόγος – και γενικά να γνωρίσω τον κόσμο».

[04]

[05]

[06]

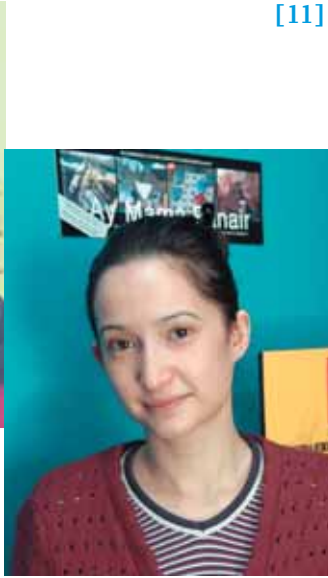
[07]

[08]

[09]

[10]

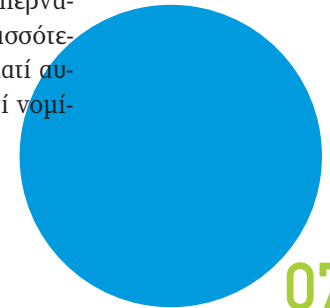
[11]

[10] Belkiz Mei-tsin Gise Kurcan,
27 χρόνων

«Αν και κάθε χρόνο επισκέπτομαι μια φορά τη Θεσσαλονίκη, είναι η πρώτη φορά που έρχομαι στο Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ. Τα περισσότερα ντοκιμαντέρ μου φαίνονται ενδιαφέροντα, και ιδιαίτερα αυτά που αφορούν διεθνή κοινωνικά θέματα. Λυπάμαι που δεν μπορώ να μείνω ως το τέλος για να δω περισσότερα, ήταν μια καλή ευκαιρία. Στην Τουρκία όπου κατοικώ δεν παίζουν στο σινεμά ντοκιμαντέρ, γι' αυτό προσπαθώ να τα βρίσκω σε DVD».

[11] Κατερίνα Κοκκινάκη, 29 χρόνων
«Βρίσκω πολύ ενδιαφέρον ότι το Φεστιβάλ καλύπτει μια μεγάλη γκάμα θεμάτων. Εμένα μ' αρέσουν περισσότερο τα ελληνικά ντοκιμαντέρ και αυτά για διάφορα μουσικά γκρουπ. Μέσα από τα ντοκιμαντέρ μαθαί-

νεις πάρα πολλά πράγματα, τα οποία αλλού είναι πολύ γνωστά και εδώ τα προσπερνάμε. Θα ήθελα όμως να υπήρχαν περισσότερα ντοκιμαντέρ για την τέχνη, και γιατί αυτό είναι το αντικείμενό μου και γιατί νομίζω ότι θα ενδιέφεραν πολύ κόσμο».

07

ο καθημερινός σας
συνεργάτης

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

5α χλμ. Ε.Ο. Θεσσαλονίκης-Αθηνών, Τ.Κ. 54628
ΤΗΛ. 2310 712600, FAX 2310 712620
e-mail: HUBSKG@taxydromiki.gr

ΑΓ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

Αγ. Δημητρίου 51, Τ.Κ. 546 32
ΤΗΛ. 2310-566321, FAX 2310-566323
e-mail: SDK@taxydromiki.gr

ΓΙΑΝΝΙΤΣΩΝ

Γιαννιτσών 134, Τ.Κ. 546 27
ΤΗΛ. 2310-502790, FAX 2310-502613
e-mail: SKO@taxydromiki.gr

ΕΘΝ. ΑΜΥΝΗΣ

Εθν. Αμύνης 38, Τ.Κ. 546 21
ΤΗΛ. 2310-266802, FAX 2310-254006
e-mail: SKF@taxydromiki.gr

ΕΥΚΑΡΠΙΑ

Πολυτεχνείου 59, Τ.Κ. 564 29
ΤΗΛ. 2310-688505, FAX 2310-688400
e-mail: SKE@taxydromiki.gr

ΘΕΡΜΗ

Θ. Κολοκοτρώνη 14, Τ.Κ. 570 01
ΤΗΛ. 2310-466998, FAX 2310-466934
e-mail: SKU@taxydromiki.gr

Ι. ΔΡΑΓΟΥΜΗ

Ι. Δραγούμη 17, Τ.Κ. 546 25
ΤΗΛ. 2310-567464, FAX 2310-502596
e-mail: SKI@taxydromiki.gr

ΚΑΛΟΧΩΡΙ

28ης Οκτωβρίου 84, Τ.Κ. 570 09
ΤΗΛ. 2310-789815, FAX 2310-789810
e-mail: SKZ@taxydromiki.gr

ΚΟΥΦΑΛΙΑ

Εθν. Αντίστασης 56, Τ.Κ. 571 00
ΤΗΛ. 23910-21300, FAX 23910-21301
e-mail: SKK@taxydromiki.gr

ΛΑΓΚΑΔΑΣ

Σ. Τσακμάνη & Μακεδονίας 1, Τ.Κ. 572 00
ΤΗΛ. 23940-20864, FAX 23940-20378
e-mail: SKL@taxydromiki.gr

ΛΕΥΚΟΣ ΠΥΡΓΟΣ

Δεσπεράι 6, Τ.Κ. 546 21
ΤΗΛ. 2310-254663, FAX 2310-254006
e-mail: SKF@taxydromiki.gr

ΜΑΡΤΙΟΥ

Λ. Κ. Καραμανλή 154, Τ.Κ. 542 49
ΤΗΛ. 2310-312527, FAX 2310-317352
e-mail: SKY@taxydromiki.gr

ΝΤΕΠΩ

Γ. Παπανδρέου 51, Τ.Κ. 546 46
ΤΗΛ. 2310-403807, FAX 2310-412451
e-mail: SKN@taxydromiki.gr

ΠΕΡΑΙΑ

Θεσσαλονίκης 56, Τ.Κ. 570 19
ΤΗΛ. 23920-20600, FAX 23920-22730
e-mail: SKP@taxydromiki.gr

ΣΙΝΔΟΣ

Χρυσ. Σμύρνης 5 & Βιζητινού, Τ.Κ. 574 00
ΤΗΛ. 2310-569380, FAX 2310-569626
e-mail: SKS@taxydromiki.gr

ΣΤΑΥΡΟΥΠΟΛΗ

28ης Οκτωβρίου 146, Τ.Κ. 564 30
ΤΗΛ. 2310-600230, FAX 2310-587514
e-mail: SKM@taxydromiki.gr

ΤΟΥΜΠΑ

Παπάφη 95 & Υμηττού, Τ.Κ. 544 53
ΤΗΛ. 2310-914847, FAX 2310-953309
e-mail: SKT@taxydromiki.gr

ΑΥΘΗΜΕΡΟΝ

Ιασωνίδου 17, Τ.Κ. 546 35
ΤΗΛ. 2310-281328, FAX 2310-281325
e-mail: SKH@taxydromiki.gr

και άλλα **300**
καταστήματα
σε όλη
την Ελλάδα

ΕΕΤΤ
ΑΜ : 99-149
Γενική Άδεια
Ταχυδρομικών
Υπηρεσιών

ΚΕΝΤΡΙΚΑ: Κηφισού 14 - Αγ. Ιωάννης Ρέντης, Τ.Κ. 182 33
ΤΗΛ. ΚΕΝΤΡΟ: 210 48 51 100, FAX: 210 48 12 902
www.taxydromiki.gr

γενική
ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΗ

ΚΙΜ ΛΟΝΤΖΙΝΟΤΟ

ΑΚΟΛΟΥΘΩΝΤΑΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ

Η ΣΗΜΑΝΤΙΚΗ ΒΡΕΤΑΝΙΔΑ ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΣ ΒΡΕΘΗΚΕ ΓΙΑ ΛΙΓΕΣ ΜΕΡΕΣ ΑΝΑΜΕΣΑ ΜΑΣ ΩΣ ΤΙΜΩΜΕΝΟ ΠΡΟΣΩΠΟ ΤΟΥ ΦΕΤΙΝΟΥ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΝΤΟΚΙΜΑΝΤΕΡ. ΑΔΡΑΞΑΜΕ ΤΗΝ ΕΥΚΑΙΡΙΑ ΓΙΑ ΜΙΑ ΦΙΛΙΚΗ ΣΥΖΗΤΗΣΗ ΓΥΡΩ ΑΠΟ ΤΑ ΜΥΣΤΙΚΑ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ ΤΗΣ ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΤΙΣ ΕΛΠΙΔΕΣ ΤΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΘΕΣΗ ΤΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ ΣΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΑ.

Για τη θεματολογία της

Κάθε φιλμ έχει την δικιά του αρχή. Μερικές φορές είναι κάτι το οποίο μου προτείνουν να κάνω, πράγμα που συμβαίνει πολύ σπάνια, όπως «Η Μέρα που Ποτέ δε θα Ξεχάσω» που αναφέρεται στην κλειτοριδεκτομή στην οποία υποβάλλονται κορίτσια πριν την εφηβεία τους στην Αφρική, ένα θέμα με το οποίο ήθελα ν' ασχοληθώ από καιρό. Η ευκαιρία ήρθε από την Βρετανική Τηλεόραση και το «Channel 4». Άλλοτε το όλο θέμα ξεκινά από κάποιο άρθρο που διάβασα στις εφημερίδες ή από κάποιο πρόσωπο που συναντώ. Κάποιες φορές με οδηγεί μια απλή περιέργεια. Ειδικά για την τελευταία μου ταινία, τις «Δικαστίνας», εγώ η ίδια πήγα εκεί στο Καμερούν αναζητώντας κάποια ιστορία, γιατί ήθελα να ξαναγυρίσω στην Αφρική και να πω άλλη μια ιστορία.

Για το πώς επηρεάζει με την παρουσία της τα τεκταινόμενα

Η επιρροή είναι ένα πολύ περίπλοκο πράγμα. Πιστεύω ότι η μαρτυρία μου μέσω της κάμερας δίνει στους πρωταγωνιστές το κουράγιο να πουν την ιστορία τους, να έλθουν «μπροστά». Νομίζω ότι το όλο θέμα λειτουργεί θετικά. Ας πούμε στις «Δικαστίνας» όπου η Αμίνια ζητά διαζύγιο. Στην αρχή μην ξεχνάμε ότι το σκάει από το σπίτι για οκτώ μήνες χωρίς να διεκδικεί τίποτα, που σημαίνει ότι φοβάται, αλλά τελικά καταφέρνει να φτάσει ως τέλος και επανέρχεται στο Δικαστήριο, παρότι της είναι εξαιρετικά δύσκολο. Δεν είμαι σίγουρη αν θα έκανε το ίδιο αν δεν ήμασταν εμείς εκεί. Έτσι μπορείς να πεις ότι σι' αλήθεια τη βοηθήσαμε να ελευθερωθεί από ένα βάνουσο άντρα.

Ντοκιμαντέρ ή fiction;

Είναι αλήθεια ότι το είδος των ταινιών fiction με στοιχεία ντοκιμαντέρ είναι πολύ ενδιαφέρον. Κρατώ κι εγώ μια κινηματογραφική ροή στις ταινίες μου, ακολουθώντας τις ιστορίες των γυναικών, αλλά εμμένω στα καθαρόαιμα ντοκιμαντέρ. Εκείνα όμως που καταφέρνουν να σε συγκινούν με τον ίδιο τρόπο που το κάνει μια ταινία fiction. Γι' αυτό και σχεδόν ποτέ δεν περιλαμβάνω στις ταινίες μου συνευξείς ή αφηγηματικά σχόλια, εκτός αν είναι άκρως απαραίτητο. Εδώ όμως τα σκηνικά και η δράση είναι απολύτως αληθινά, τίποτα δεν είναι σπημένο και ο θεατής έχει μια συναισθηματική εμπειρία πέρα για πέρα αληθινή, που είναι πάντα καλύτερη από μια σπημένη. Κι εγώ προτιμώ ενίοτε το fiction από το ντοκιμαντέρ. Έτσι θέλω να λειτουργούν και τα ντοκιμαντέρ μου, να σε μεταφέρουν στην ιστορία και να τη ζεις μαζί τους. Θέλω ο εκπαιδευτικός ρόλος, που αναμφίβολα υπάρχει στο ντοκιμαντέρ, να είναι οργανικός και κατά κάποιον τρόπο συναισθηματικός.

Για τη χρηματοδότηση

Έκανα κάποιες δουλειές με δικά μου λεφτά, αλλά δεν το κάνω πια. Προσπαθώ πάντα να βρω πρώτα χρηματοδότηση. Πληρώνω μόνη μου την αρχική έρευνα, αλλά μετά απευθύνομαι στην τηλεόραση για να συνεχίσω το πρότζεκτ. Ειδικά όταν «γυρίζω» σε άλλη χώρα, τα έξοδα μπορεί να είναι τρομερά. Οι «Δικαστίνας», ας πούμε, κόστισαν 100.000 λίρες. Στη χώρα μου, βέβαια, η τηλεόραση ενδιαφέρεται πολύ για το ντοκιμαντέρ και βρίσκω σχεδόν πάντα υποστήριξη και χρηματοδότηση. Δεν μπορώ να καταλάβω αυτούς που λένε στα διάφορα φεστιβάλ ότι η τηλεόραση είναι εκθρόνος του ντοκιμαντέρ. Δεν το 'χω νιώσει ποτέ αυτό και δεν ξέρω πώς θα μπορούσε το πλατύ κοινό να γνωρίσει τη δουλειά σου αν όχι στην τηλεόραση. Δεν γνωρίζω την τηλεόραση της χώρας σας, αλλά στη βρετανική τηλεόραση έχουμε την ευκαιρία να δούμε εξαιρετικά ντοκιμαντέρ και σι' αλήθεια αισθάνομαι ευγνώμων που υπάρχει το «Channel 4» που χρηματοδοτεί συχνά τόσες σπουδαίες δουλειές.

Για τους άντρες

Αν δούμε την πλειοψηφία των ντοκιμαντέρ, ακόμα κι εδώ στο δικό σας φεστιβάλ, τα περισσότερα αναφέρονται σε άντρες. Όταν ακολουθείς γυναικείες ιστορίες όπως αυτές που διάλεξα εγώ να κάνω, συνήθως συναντάς άντρες που είναι είτε αδιάφοροι, όπως στην Ιαπωνία, είτε έχουν το ρόλο του δυνάστη, όπως στο Ιράν και την Αφρική. Αυτή είναι η πραγματικότητα στις ιστορίες που διαλέγω... Εκεί συνήθως οι άντρες βρίσκονται στην αντίθετη μεριά, προσπαθούν να εμποδίσουν τις αλλαγές που θα βελτιώσουν τις συνθήκες των γυναικών. Και είναι σι' αλήθεια θλιβερό. Η πλειοψηφία δεν θέλει να βοηθήσει, δεν θέλει να ξέρει, δεν θέλει ν' αλλάξει. Αλλά στο τέλος αυτό θα συμβεί αναπόφευκτα. Γιατί εφόσον μια αλλαγή έχει αρχίσει, ακόμα και σε χώρες όπως η Αφρική και το Ιράν, τότε η εμπειρία μου έχει δείξει ότι συχνά χρειάζεται μόνο μια γενιά (από μάνα σε κόρη) για να καλύτερευσει αισθητά η θέση της γυναίκας στην κοινωνία. Γι' αυτό μ' αρέσει, όχι απλώς να δείχνω τις κακές συνθήκες, αλλά να κινηματογραφώ την εξέλιξη των αλλαγών που αναπόφευκτα συμβαίνουν γύρω μας.

ΜΕ ΤΑ ΜΑΤΙΑ ΣΤΗΝ ΑΦΡΙΚΗ 09

ΤΡΕΙΣ ΞΕΝΟΙ ΣΤΗΝ ΙΔΙΑ ΠΟΛΗ. ΤΡΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΤΗΣ ΑΦΡΙΚΗΣ, ΕΝΑ ΣΑΒΒΑΤΟΚΥΡΙΑΚΟ ΓΕΜΑΤΟ ΑΦΡΙΚΑΝΙΚΕΣ ΤΑΙΝΙΕΣ, ΜΙΑ ΚΟΥΒΕΝΤΑ ΣΤΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ.

Παρκάρεις το αυτοκίνητο σου, φοράς το ζεστό μπουφάν σου και κατευθύνεσαι στην κινηματογραφική αίθουσα. Ό,τι και αν έχεις φανταστεί δεν είναι τίποτα μπροστά στις εικόνες που περνάνε από τα μάτια σου. Νιώθεις τα χέρια σου να ιδρώνουν, βλέπεις εικόνες που έχουν σημαδέψει για πάντα αυτούς που τις κατέγραψαν με την κάμερα τους και τις έφεραν στη Θεσσαλονίκη σαν να θέλουν να τις ξεορκίσουν, σαν να θέλουν να μας πουν «κοιτάξτε τι είδα, κοιτάξτε τι συμβαίνει στον κόσμο την ώρα που όλοι εμείς τρώμε τα ζεστά μας χάμπουργκερ ή την ώρα που σπαταλάμε άφθονο νερό ποτίζοντας το κήπο μας». Και μετά αυτές οι εικόνες στοιχειώνουν και εσένα, σε ταρακουνάνε από τη θέση σου, σε κάνουν να θέλεις να ουρλιάξεις από θυμό, θλίψη και ενοχές, ενοχές που δεν μπορείς να κάνεις κάτι για να βοηθήσεις, γιατί όσα χρόνια οι άνθρωποι κρατάνε στα χέρια τους την τύχη άλλων ανθρώπων ποτέ τίποτα δεν θα αλλάζει.

Η Αφρική θα έπρεπε να στέκεται στα πόδια της αυτόνομη, δεν μπορεί να συνεχίσει να ζει βασισμένη σε φιλανθρωπίες και δωρεές πλουσίων κυριών και ξεπεσμένων rock stars.

Μαζί μου σε αυτήν την εικονική περιήγηση στον ανθρώπινο πόνο είχα τον Μοχάμεντ, τη Νίκη και τον Κόσπ, τρεις νέους Αφρικανούς που εργάζονται και σπουδάζουν στην Θεσσαλονίκη. Παρέα παρακολουθήσαμε το αφιέρωμα και είδαμε ανθρώπους από το Σουδάν (πατρίδα του Μοχάμεντ) να πεθαίνουν από την πείνα, να γίνονται εμπορεύσιμο είδος και παιδιά να σκίζουν τα σύρματα και να μπαίνουν στην τάξη σαν τους κλέφτες, αφού η δωρεάν παιδεία σε πολλές χώρες της Αφρικής δεν θεωρείται κεκτημένο όπως στον υπόλοιπο κόσμο.

Ρωτώ τον Μοχάμεντ τι φταίει για την κατάσταση της πατρίδας του. «Δωρεάν παιδεία...», μου απαντάει, «ο κόσμος πρέπει να μορφωθεί, πολλοί αργοπεθαίνουν από ασθένειες αλλά δεν έχουν την απαραίτητη μόρφωση να το πουν!! Η κυβέρνηση προσπαθεί όσο μπορεί αλλά της λείπει η οργάνωση και η υποδομή».

Η Νίκη είναι ευχαριστημένη από την Ελλάδα, μας θεωρεί φιλόξενο λαό, είναι στην Κινηματική στο τρίτο έτος και από ότι μου είπε θα πάρει το πτυχίο στην ώρα του χωρίς καθυστερήσεις. «Τα ντοκιμαντέρ που είδα ήνε την αλήθεια, τα πράγματα είναι δύσκολα στην Αφρική αλλά από χώρα σε χώρα υπάρχουν πολλές διαφορές. Ακόμα και η ίδια χώρα μπορεί να έχει τεράστιες διάφορες από Βορρά σε Νότο. Θα ήθελα να δω περισσότερα ντοκιμαντέρ αλλά η εργασία μου δεν το επιτρέπει».

Ο Κόσπ δεν μιλάει καλά ελληνικά σε σχέση με τους άλλους δύο που τα μιλάνε άψογα αλλά τον βλέπω να συμφωνεί με τα λεγόμενα των φίλων του. «Μου αρέσει να έρχομαι για καφέ στο Πράσινο Δωμάτιο», μου λέει και γελάει.

Είχα χρόνια να μπω σε αίθουσα και να βρω κοινό τόσο σιωπηλό και προσπλωμένο όσο ήταν στην προβολή του **Μια κραυγή για τον Μάντιομ**, με το ζόρι που άκουγες τις ανάσες τους. Με το τέλος του ντοκιμαντέρ ο σκηνοθέτης Erez T.Yanuv Barzilay σηκώθηκε να μας μιλήσει και ο Μοχάμεντ πρότεινε να μείνουμε και να τον ακούσουμε, ήθελε να ακούσει για την πατρίδα του που είναι στο έλεος των πολεμών και της γενοκτονίας, στο έλεος των πετρελαίων αφού το Σουδάν βρίσκεται πάνω στα μεγαλύτερα κοιτάσματα πετρελαίου στην Αφρική. Πετρέλαιο με αντάλλαγμα ανθρώπινες ζωές, γνωστό έργο χιλιοπαιγμένο μέχρι απδίας. «Εγώ ήμουν τυχερός, έτυχε να μεγαλώσω σε καλή περιοχή του Σουδάν. Έχω φίλους που σπουδάζουν στην Ελλάδα, με παρότρυναν να έρθω εδώ και δεν το έχω μετανιώσει καθόλου».

Οι ταινίες συνεχίζονται. Η συγκίνηση των Αφρικανών θεατών της πόλης είναι κυρίαρχη στα πρόσωπα τους. Όσων άφησαν τις δουλειές τους για λίγες ώρες και ήρθαν στο Φεστιβάλ για να συναντηθούν με τις εικόνες της «Mother Africa». Το ταξίδι στη μοναχική ήπειρο συνεχίζεται.

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΜΑΤΙΑ: Live the Myth...

ΜΑΡΙΑ ΛΕΩΝΙΑΔΑ «Τα Σκιάχτρα»

1. Το ντοκιμαντέρ είναι φτηνό, χαλαρωτικό, αγαπσιάρικο, άμεσο. Αν καταφέρεις να έχει χιούμορ, ποίηση και να είναι και προκλητικό, κερδίζεις ένα στοίχημα. Είμαστε αισιόδοξοι, αφού λόγω ψηφιακής τεχνολογίας μπορούμε πλέον να κάνουμε μικρά έργα στα σπίτια μας. Αλλά για λίγο μεγαλύτερες και φιλόδοξες παραγωγές θέλουμε και τους θεσμούς ή τους ιδιώτες. Μην διστάζετε λοιπόν!

2. Τα «Σκιάχτρα» προέκυψαν από ένα εικαστικό βίντεο που ετοίμασα για μια έκθεση. Η έρευνα έδειξε ότι αν και θέμα τόσο απρόσμενο για τη σημερινή εποχή, ενσαρκώνεται σε πλήθος μορφών, μεταμορφώσεων, νοημάτων. Υπάρχουν προεκτάσεις του θέματος που αρκούν για μια ακόμα πιο πλούσια ταινία: σίχοι σε ροκ μπαλάντες, φιγούρες σε ταινίες, υπάρχουν ακόμα και στρατιώτες - σκιάχτρα σε φυλακή στην Αμερική!

3. Κάθε φορά το επόμενο ντοκιμαντέρ να γίνει πιο μεστό από το προηγούμενο.

ΜΑΡΙΑΝΝΑ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ «Για μια Θέση στο Χορό»

1. Πιστεύω ότι υπάρχει ταλέντο και όλο αυξανόμενο ενδιαφέρον για το ελληνικό ντοκιμαντέρ. Η ύπαρξη της ψηφιακής τεχνολογίας κάνει πιο εφικτή τη δυνατότητα να πραγματοποιούνται ταινίες. Για να «σταθούμε» σε διεθνές επίπεδο, θεωρώ απαραίτητα τα workshops όπως του EDN καθώς και την

επαφή με ξένους δημιουργούς. Η αδυναμία όμως δέσμευσης κάποιου φορέα να στηρίξει ουσιαστικά την παραγωγή ντοκιμαντέρ στον τόπο μας, είναι τεράστιο αγκάθι που μας κρατάει πίσω. Ευτυχώς υπάρχει το Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ Θεσσαλονίκης!

2. Η αμεσότητα και το χιούμορ της Αρετίς, μετανάστριας που επέστρεψε από τη Γερμανία στο χωριό της στην Θράκη, με κέρδισαν αμέσως. Θέλησα να κάνω ένα ντοκιμαντέρ για την προσπάθειά της να επανενταχθεί στην τοπική κοινωνία. Όταν ήμασταν πλέον έτοιμοι για τα γυρίσματα, είχαν ήδη περάσει 2 χρόνια. Η αρχική πρόταση (είχε παρουσιαστεί στο Pitching Forum της Θεσσαλονίκης το 2003), δεν ίσχυε πια, παρότι η κεντρική ιδέα παρέμενε θεωρητικά ίδια. Τα δεδομένα στο χωριό είχαν αλλάξει, η Αρετή δεν μπορούσε πλέον να είναι η μόνη πρωταγωνίστρια. Με την πολύτιμη συνεργασία της ανθρωπολόγου Ρένας Λουτζάκη αποφασίσαμε να καταγράψουμε την προετοιμασία ενός γλεντιού, ελπίζοντας πως θα μας προσέφερε κάποια σεναριακή ραχοκοκαλιά. Δεν μπορούσαμε να προβλέψουμε ότι η διαδικασία προετοιμασίας θα δημιουργούσε απρόσμενα γεγονότα που θα έφερναν τα πάνω κάτω...

3. Να στρέψω την κάμερα στις φιλενάδες μου και στον εαυτό μου, κάνοντας ένα καυστικό ντοκιμαντέρ για τους τρεις ταυτόχρονους ρόλους: «μπιτέρα, γυναίκα και ντοκιμαντέρ».

ΤΑΙΝΙΕΣ ΝΤΟΚΙΜΑΝΤΕΡ ΜΕ ΧΡΩΜΑ ΕΛΛΗΝΙΚΟ. ΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΙ ΔΙΝΟΥΝ ΤΟ ΠΑΡΟΝ ΣΤΗ ΦΕΤΙΝΗ ΔΙΟΡΓΑΝΩΣΗ ΚΑΙ ΜΑΣ ΜΙΛΟΥΝ ΓΙΑ ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΤΟΥ ΝΤΟΚΙΜΑΝΤΕΡ ΣΤΗ ΧΩΡΑ ΜΑΣ (1), ΤΗΝ ΤΑΙΝΙΑ ΤΟΥΣ (2) ΚΑΙ ΤΟ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΟ ΤΟΥΣ ΟΝΕΙΡΟ (3).

ΧΡΟΝΗΣ ΠΕΧΑΙΒΑΝΙΔΗΣ «Ταξιδεύοντας με την Μάγια Τσόκλη» (Βόρειο Σουδάν) & «Μουσικοί του Κόσμου» (Βαρκελώνη)

1. Μετά από 8 χρόνια συνεχούς παρουσίας με σειρές ταξιδιωτικού κυρίως περιεχομένου στην ελληνική κρατική τηλεόραση, μπορώ να πω ότι νιώθω την ικανοποίηση να έχω συμβάλει κι εγώ στην στροφή του ενδιαφέροντος ενός ευρύτερου κοινού προς το ντοκιμαντέρ. Η τηλεόραση, παρότι παρεξηγημένη, είναι ένα μέσο να προσεγγίσεις έναν κόσμο που ποτέ δεν θα επισκεπτόταν μια κινηματογραφική αίθουσα για να παρακολουθήσει τέτοιου είδους παραγωγές.

2. Θεωρώ ότι ο ρόλος της τηλεόρασης είναι εκπαιδευτικός προς ένα κοινό, που καταρχάς «υφίσταται» - άθελά του - τις πληροφορίες που του μεταφέρουμε. Τα θέματα που με απασχολούν έχουν παγκόσμιο χαρακτήρα, έτσι, ευελπιστώ ότι συμμετέχω κι εγώ στη διαμόρφωση μιας νέας συνείδησης «Πολιτών του Κόσμου». Καθότι η γλώσσα επικοινωνίας αυτών των πολιτών είναι διεθνής, αυτή τη γλώσσα ελπίζω να μιλήσει κάποια μέρα και το ελληνικό ντοκιμαντέρ.

3. Δες παραπάνω!

ΑΓΓΕΛΟΣ ΑΜΠΑΤΖΟΓΛΟΥ «Βασίλης Ζαχάρωφ, ο Μυστηριώδης Έλληνας της Ευρώπης»

1. Το ντοκιμαντέρ παρουσιάζει παγκοσμίως μια άνθρωπο τα τελευταία χρόνια. Πιστεύω πως οφείλεται στο γεγονός ότι το κοινό βαρέθηκε να του λένε ψέματα. Για το ελληνικό ντοκιμαντέρ είμαι ιδιαίτερα αισιόδοξος, υπάρχουν στην Ελλάδα ταλαντούχοι άνθρωποι στον κινηματογράφο και πλούσια θέματα που, δυστυχώς, δεν περνάνε τα σύνορα.

2. Η ταινία είναι ελληνο-γερμανο-γαλλική συμπαραγωγή που επικεντρώνεται στο εμπόριο όπλων στην αρχή του 20ου αιώνα, μέσα από την εκπληκτική ιστορία του Έλληνα «βασιλιά της πολεμικής βιομηχανίας», Σερ Μπάζιλ Ζαχάρωφ. Το θέμα της ταινίας - αν και ιστορικό-πολιτικό - είναι εξαιρετικά επίκαιρο, καθώς θίγει θέματα κυβερνητικών συμφερόντων, διαφθοράς, προπαγάνδας.

3. Να γυρίσω μια ταινία για τους «decision makers» γενικά.

ΟΚΤΩ ΧΡΟΝΙΑ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΜΕ ΕΙΚΟΝΕΣ ΤΟΥ ΣΗΜΕΡΑ, ΠΟΥ ΑΠΕΥΘΥΝΟΝΤΑΙ ΚΑΤΕΥΘΕΙΑΝ ΣΤΟ ΠΙΟ ΕΥΑΙΣΘΗΤΟ ΚΥΤΤΑΡΟ ΤΟΥ ΜΑΤΙΟΥ. ΤΟΥ ΝΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΚΑΡΔΙΑΣ. ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΝΤΟΚΙΜΑΝΤΕΡ, ΜΙΑ ΓΙΟΡΤΗ ΠΟΥ ΣΥΝΕΝΩΝΕΙ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗ ΚΑΙ ΨΥΧΑΓΩΓΙΑ ΣΕ ΧΡΟΝΟ ΕΝΕΣΤΩΤΑ. ΤΕΣΣΕΡΙΣ ΕΙΔΙΚΟΙ ΜΙΛΟΥΝ ΓΙΑ ΤΟ ΕΙΔΟΣ ΝΤΟΚΙΜΑΝΤΕΡ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ.

ΔΕΣΠΟΙΝΑ ΜΟΥΖΑΚΗ

Διευθύντρια Φεστιβάλ
Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης

Το ελληνικό ντοκιμαντέρ δείχνει φέτος με τη συμμετοχή 89 ταινιών στα τμήματα και τα αφιερώματα του Φεστιβάλ, ότι είναι σε δυναμική και δημιουργική πορεία. Σε αυτή την εξέλιξη ανταποκριθήκαμε αφενός με τη δημιουργία της ενότητας «Τηλεοπτικά Πορτρέτα», ισότιμης του «Πανοράματος», και αφετέρου με την «Ανοιχτή Οθόνη». Επίσης προχωρήσαμε στην έκδοση δίγλωσσου καταλόγου για την ελληνική παραγωγή και με το αντίστοιχο CD-ROM, με τις ανοιχτές συζητήσεις για το ελληνικό ντοκιμαντέρ, με το «Κουβεντιάζοντας» στο οποίο έλληνες και ξένοι δημιουργοί συνομιλούν για την τέχνη τους και με το αφιέρωμα στα ντοκιμαντέρ του Εξάντα. Ευχόμαστε σε όλα τα ελληνικά ντοκιμαντέρ μέσα από το Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ Θεσσαλονίκης να βρουν το δρόμο τους προς το κοινό, προς τη μεγάλη και τη μικρή οθόνη στη χώρα μας και το εξωτερικό.

ΘΑΝΟΣ ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΣ

Παραγωγός, μέλος του Ευρωπαϊκού
Δικτύου Ντοκιμαντέρ και του Σ.Α.Π.Ο.Ε.

Πιστεύω σταθερά στο δημιουργικό ντοκιμαντέρ, στο "τραγούδι της πραγματικότητας με εικόνες και ήχους" σαν αυτόνομη μορφή καλλιτεχνικής έκφρασης. Πιστεύω στη στενή συνεργασία σκηνοθέτη και παραγωγού που με πρωτοβουλία και προσωπικό ρίσκο αναζητά πόρους κρατικούς, ιδιωτικούς και κοινοτικούς, συνεργαζόμενος με Ευρωπαίους συμπαραγωγούς, τηλεοπτικούς σταθμούς, εταιρείες διανομής, βιβλιοπωλεία, πανεπιστήμια, σχολεία, λέσχες.

Στα 18 χρόνια πορείας του ΠΕΡΙΠΛΟΥ (που συνιδρύσαμε με τον Στέλιο Χαλαμπόπουλο και τον Γιάννη Βαρβαρίγο) είχαμε την τιμή και την χαρά μερικές ταινίες μας να συναντηθούν με το κοινό και την κριτική: **Σίνασος, Είδαν τα μάτια μας γιορτές, Ημερολόγια καταστρώματος-Γιώργος Σεφέρης**. Φέτος παρουσιάζουμε το ντοκιμαντέρ **Γ. Μόραλης**.

Χρησιμοποιώ τον όρο δημιουργικό ντοκιμαντέρ επειδή στην (τηλεοπτική) χώρα μας βραβεύονται όχι ποιοτικά ντοκιμαντέρ της δημόσιας τηλεόρασης, αλλά γαστριμαργικές και τουριστικές εκπομπές της ιδιωτικής και για να τον αντιδιαστείλω με ένα κυρίαρχο ρεύμα "τηλεοπτικής δημοσιογραφίας" που επιτελεί κοινωνικό και πολιτικό έργο, όμως δεν είναι ντοκιμαντέρ.

Αν "μια χώρα χωρίς ντοκιμαντέρ είναι σαν οικογένεια χωρίς φωτογραφίες", την τελευταία δεκαετία ζήσαμε μια ιδιαίτερη άνοδο που οφείλονταν στην ποιότητα των ταινιών, την προγραμματική συμφωνία ΕΚΚ - ΕΡΤ, το Φεστιβάλ. Δεν είμαστε, πια, είδος υπό εξαφάνιση, όλοι αγαπούν το ντοκιμαντέρ! Γιατί όμως σήμερα νοιώθουμε ανήσυχoi; Η πολιτεία επαγγέλθηκε την προτεραιότητα στον πολιτισμό αλλά οι ντοκιμαντερίστες (και γενικότερα οι κινηματογραφιστές) βιώνουμε, μέχρι τώρα, την απουσία των αναγκαίων θεσμικών μέτρων και της απαιτούμενης οικονομικής στήριξης. Η μισζέρια αυτή δεν αξίζει σε κανέναν. "Το βάθος του ουρανού" δεν έχει χρώμα;

ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΚΟΝΤΗ

Σκηνοθέτης της ταινίας **Σκυλομαντέρ**

Φτιάχνω "indie" ντοκιμαντεράκια στην Ελλάδα για μία δεκαετία. Δεν έχω κάνει εισιτήρια και πωλήσεις, αλλά νοιώθω ότι έχει σημασία αυτό που κάνω.

Τι κάνω; Αυτό που μπορεί ο καθένας από εσάς: Έχω αγοράσει μια καλή κάμερα και μαζί της κυνηγάω ιστορίες και την απρόβλεπτη ζωή γύρω μας. Όμως πού και πώς να ξεκινήσει κανείς; Για μένα, πέφτουν "θύματα" οι κοντινοί μου –οι Ελληνοαμερικανοί συγγενείς μου που χορεύουν καλό τσάμικο, ο πατέρας μου που ήταν εθελοντής το 2004– ακόμα το σκυλί μου. Το μοντάζ γίνεται στο laptop.

Να έχεις φίλους είναι σημαντικό. Φίλους που γράφουν όμορφη μουσική, σου επιτρέπουν να τους φωτογραφίζεις πρωί πρωί, σου κάνουν καλή κριτική και έχουν τεχνικές γνώσεις που ίσως βοηθήσουν.

Το τέλος ενός ντοκιμαντέρ είναι δύσκολο – αλλά είμαι σίγουρη ότι εάν έχεις υπομονή, κάθε ταινία θα σου "πει" πώς "θέλει" να μονταριστεί.

Δεν αντέχω να βλέπω "μεγαλοφάνεια" και γενικότητες στα ντοκιμαντέρ. Έτσι προσπαθώ να τα αποφεύγω η ίδια...

ΓΙΩΡΓΟΣ ΤΖΙΩΤΖΙΟΣ

Διανομέας (**PLAYTIME**)

Πέρα από την προσωπική αδυναμία μου στο "είδος", πιστεύω ότι το ελληνικό ντοκιμαντέρ βρίσκεται σε πολύ καλύτερο επίπεδο από το σινεμά μυθοπλασίας. Για παράδειγμα, τα ντοκιμαντέρ του Κυριάκου Κατζουράκη (**Ο δρόμος προς τη Δύση**), του Μαρκ Γκαστίν (**Μασσαλία, μακρινή κόρη**) και της Λουκίας Ρικάκη (**Ο Άλλος**) που διένειμε η "Playtime" στους κινηματογράφους, ήταν, κατά τη γνώμη μου, από τις πιο ενδιαφέρουσες ελληνικές ταινίες των τελευταίων χρόνων.

ΚΟΥΒΕΝΤΙΑΖΟΝΤΑΣ

Με μεγάλο ενδιαφέρον και εξαιρετικά συμπεράσματα κύλησαν οι πρώτες μέρες του «Κουβεντιάζοντας». Οι μέρες που ακολουθούν έχουν ενδιαφέροντες συνομιλητές. Μην χάσετε την ευκαιρία να ακούσετε τα μεσημέρια (16:30-17:30) στο «Πράσινο Δωμάτιο» συζητήσεις που θα θυμάστε για καιρό.

Πέμπτη 16/3

Συντονιστής: Βάλερυ Κοντάκος (σκηνοθέτης)

- Φρέντυ Βιανέλλης (σκηνοθέτης/παραγωγός-Ελλάδα)
- Philip Gröning (σκηνοθέτης-Γερμανία)
- Thomas Allen Harris (σκηνοθέτης-ΗΠΑ)
- Tarik Saleh (σκηνοθέτης-Σουδία)
- Μαρία Αντουανέτα Κρητικού (αγοραστής-Ελλάδα)
- Jane Balfour (διανομέας/σκηνοθέτης-Μ. Βρετανία)
- Phillipe van Meerbeek (commissioning editor-Βέλγιο)
- Basar Basarir (αγοραστής-Τουρκία)
- Πάνος Κουάνης (αγοραστής-Ελλάδα)

Παρασκευή 17/3

Συντονιστής: Γιώργος Αυγερόπουλος (σκηνοθέτης/Αφιέρωμα στον Εξάντα)

- Στέλιος Χαραλαμπίδης (σκηνοθέτης-Ελλάδα) & Θάνος Λαμπρόπουλος (παραγωγός-Ελλάδα)
- Κίμων Τσακίρης (σκηνοθέτης)
- Αντώνης Μπασκοϊτής (σκηνοθέτης-Ελλάδα)
- Jon Bang Carlsen (σκηνοθέτης-Δανία)
- Pea Holmqvist (σκηνοθέτης-Σουηδία)
- Erwin Wagenhofer (σκηνοθέτης-Αυστρία)
- Mark Atkin (αγοραστής-Μ. Βρετανία)
- Philippa Kowarsky (αγοραστής-Ισραήλ)
- Wilbur Leguebe (αγοραστής-Βέλγιο)

Σάββατο 18/3

Συντονιστής: Κύα Τζήμου (δημοσιογράφος-Παράλληλη)

- Βάλερυ Κοντάκος (σκηνοθέτης-Ελλάδα/ΗΠΑ)
- Καλλιόπη Λεγάκη (σκηνοθέτης-Ελλάδα) & Μαρία Γεντέκου (παραγωγός-Ελλάδα)
- Μαριάννα Οικονόμου (σκηνοθέτης-Ελλάδα)
- Σταύρος Ιωάννου (σκηνοθέτης-Ελλάδα)
- Κυριάκος Κατζουράκης (σκηνοθέτης-Ελλάδα)
- Αντιγόνη Ζόγκα (παραγωγός-Ελλάδα)
- Frederik Gertten (σκηνοθέτης-Σουηδία)
- Victor Buhler (σκηνοθέτης-ΗΠΑ)
- Vincent Monnikendam (σκηνοθέτης-Ολλανδία)

Κυριακή 19/3

Συντονιστής: Απόστολος Καρακάσης (σκηνοθέτης ντοκιμαντέρ)

- Διονυσία Κοπανά (σκηνοθέτης-Ελλάδα)
- Στέλιος Γαϊτανίδης (σκηνοθέτης-Ελλάδα)
- Αλέξανδρος Παπαηλιού (σκηνοθέτης-Ελλάδα)

Accento
SOCIETA DI IMPORTAZIONI

Φεστιβάλ
Ντοκιμαντέρ
Θεσσαλονίκης

ΤΟ... 8 ...
...άρωμα καφέ espresso

Giuliano
caffè

Σόλωνος 62 Θεσσαλονίκη, Τ.Κ. 54644
τηλ : 2310 - 889750 fax : 2310 - 889751
website : www.accento.gr - email : info@accento.gr

PHOTOSYNKYRIA 2006

Το φωτογραφικό ντοκουμέντο. Όψεις & Μεταμορφώσεις

ΜΟΥΣΕΙΟ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
Αποθήκη Α', Λιμάνι Θεσσαλονίκης
τηλ. 2310-566716

Διάρκεια έκθεσης: 25/2-30/4

ΤΡ-ΠΑ 11:00-19:00 • ΣΑ, ΚΥ 11:00-21:00

Στη μεγάλη διεθνή έκθεση με τίτλο «post-dos» που φιλοξενείται στο Μουσείο Φωτογραφίας Θεσσαλονίκης και αποτελεί την κεντρική έκθεση της φετινής διοργάνωσης, διερευνώνται ορισμένα σύγχρονα ερωτήματα: έχουμε αμετάκλητα περάσει σε μια εποχή όπου η φωτογραφική αναπαράσταση που φέρει το ύφος του ντοκουμέντου έχει ξεπεραστεί; Έχει η πίστη στο ίχνος του πραγματικού που φέρει η φωτογραφία καταργηθεί; Ή βρισκόμαστε σε μια εποχή ραγδαίων αλλαγών, τεχνολογικών, οικονομικών, κοινωνικών, στην οποία το φωτογραφικό ντοκουμέντο μεταλλάσσεται και αντιστέκεται, υιοθετώντας νέους τρόπους εργασίας και στρατηγικές παρουσίασης, διατηρώντας όμως τη ζωτικότητα του; Στην έκθεση συμμετέχουν με έργα τους οι καλλιτέχνες Vladimir Mishoukov (Ρωσία), Gilles Saussier (Γαλλία), Edward Burtynsky (Καναδάς), Susan Meiselas (ΗΠΑ), Simon Norfolk (Αγγλία), Frank Thiel (Γερμανία), Jordi Bernadó (Ισπανία), Claudio Pérez (Χιλή), MuChen και Shao Yinong (Κίνα), Christien Meindertsma (Ολλανδία), Γιώργος Δεπόλλας, Katharina Mouratidi (Γερμανία-Ελλάδα), Johanna Weber (Γερμανία).

ΜΗ ΧΑΣΕΤΕ

Λίγο πριν το τέλος μην ξεχάσετε να βάλετε στην ατζέντα σας:

- Συναυλία «Και αν είναι ροκ μην τους φοβάστε» στην Υδρόγειο, Παρασκευή 17/3 στις 23:30.
- Πάρτι με τον Peter Hook των «New Order» και «Joy Division» σε ρόλο DJ στο «Boutique», Σάββατο 18/3 στις 24:00.
- Πάρτι λήξης στο «Santé», Κυριακή 19/3 στις 23:00.
- Ημερίδα «Ιστορία και Ντοκιμαντέρ» Παρασκευή 17/3, στις 10:30 στην αίθουσα Παύλος Ζάννας με την τιμητική εκδήλωση για τα 30 χρόνια της εκπομπής «Παρασκήνιο» και τη βράβευση των δημιουργών της.
- Την ανοιχτή συζήτηση για τα Ελληνικά Ντοκιμαντέρ στις κινηματογραφικές αίθουσες, Σάββατο 18/3 στις 11:00 στην αίθουσα Τζον Κασσαβέτης.
- Τα Pitching Forum, Σάββατο 18/3 και Κυριακή 19/3 στις 10:00 στην αίθουσα Παύλος Ζάννας.

ΚΡΙΝΩ, ΚΡΙΝΕΙΣ, ΚΡΙΝΕΙ

Η ΦΕΤΙΝΗ ΚΡΙΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ FIPRESCI ΑΠΟΤΕΛΕΙΤΑΙ ΑΠΟ ΤΕΣΣΕΡΑ ΜΕΛΗ. ΟΙ ΣΥΣΤΑΣΕΙΣ ΚΡΙΘΗΚΑΝ ΑΠΑΡΑΙΤΗΤΕΣ.

ADINA BRADEANU (Ρουμανία)

Είναι κάτοχος προπτυχιακού τίτλου στις Κινηματογραφικές Σπουδές και μεταπτυχιακού στις Πολιτικές Επιστήμες. Αυτή την περίοδο ολοκληρώνει το διδακτορικό της πάνω στο ντοκιμαντέρ στη Ρουμανία και τις αλλαγές που σημειώθηκαν στο είδος μεταξύ κομμουνισμού και μετα-κομμουνισμού. Συνεργάζεται με το DOX (έκδοση του European Documentary Network). Σε ότι αφορά το Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ, τονίζει πως διαθέτει ένα πραγματικά εμπνευσμένο πρόγραμμα που εστιάζει σε κρίσιμα σύγχρονα ζητήματα και που επισημαίνει το ρόλο των ντοκιμαντέρ για να γίνουν αυτά τα ζητήματα ευρύτερα γνωστά. Μεγάλη εντύπωση της έκανε η παρουσία τόσο πολλών νέων ανθρώπων στις αίθουσες.

NILS GJERSTAD (Νορβηγία)

Έχει σπουδάσει Ιστορία, Μέσα Μαζικής Επικοινωνίας, Αγγλικά και Κομπιούτερ. Μεγάλωσε την περίοδο της έκρηξη της χρήσης του βίντεο, αναπτύσσοντας από νωρίς μεγάλο ενδιαφέρον στις ταινίες. Εργάζεται ως freelance δημοσιογράφος με διάφορα περιοδικά και εφημερίδες της Νορβηγίας.

Για το Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ επισημαίνει πως διαθέτει ένα πολύ ενδιαφέρον πρόγραμμα, που καλύπτει μια ευρεία γκάμα θεμάτων. Του έχει κάνει εντύπωση το ενθουσιώδες κοινό, η θερμή αντιμετώπιση από όσους εργάζονται για το φεστιβάλ και η παρουσία πολλών όμορφων γυναικών.

KIRSTEN LIESE (Γερμανία)

Έχει σπουδάσει Μουσική, Γερμανική Λογοτεχνία και Σινεμά. Από το 1994 εργάζεται ως freelance δημοσιογράφος σε διάφορες εφημερίδες και περιοδικά στη Γερμανία, καλύπτοντας κυρίως κινηματογραφικά θέματα, αθλή και θέματα που αφορούν την όπερα και την κλασική μουσική. Συνεργάζεται επίσης με ραδιοφωνικούς σταθμούς και διάφορες ιστοσελίδες. Για το Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ δηλώνει ενθουσιασμένη, καθώς διαπιστώνει πως έχει γίνει μια πολύ καλή επιλογή ταινιών με διαφορετική θεματολογία και διαφορετικά στυλ. Είναι ιδιαίτερα ευχαριστημένη από το γεγονός ότι στο πρόγραμμα υπάρχουν αρκετές ταινίες που δείχνουν μια όμορφη, ζεστή σχέση μεταξύ ανθρώπων και ζώων.

ΘΟΔΩΡΟΣ ΓΙΑΧΟΥΣΤΙΔΗΣ (Ελλάδα)

Είναι πτυχιούχος της Σχολής Γεωτεχνικών Επιστημών. Από το 1995 άρχισε να γράφει για σινεμά στη δωρεάν εβδομαδιαία εφημερίδα «Εξώστis», στην οποία είναι αρχισυντάκτης από το 1998. Συνεργάζεται επίσης με τα περιοδικά «About Θεσσαλονίκη» και «δυτικός», την τηλεοπτική εκπομπή «Cinematia» και την ιστοσελίδα www.videoseven.gr.

Για το Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ επισημαίνει πως είδε πολύ ενδιαφέρουσες ταινίες που ασχολούνται με μικρά και μεγάλα θέματα τοπικής και παγκόσμιας σημασίας, σε μια διοργάνωση που γίνεται κάθε χρόνο και καλύτερη.

Ποια premium vodka άντεξε τσάρους και στρατούς και έφερε την επανάσταση στα κοκτέιλς;

Clearly Smirnoff.

Απολαύστε υπεύθυνα

MEDIA

το πρόγραμμα για την ενίσχυση της ευρωπαϊκής οπτικοακουστικής βιομηχανίας

- ανάπτυξη σχεδίων παραγωγής
- κατάρτιση επαγγελματιών
- διανομή
- προώθηση αγορές-φεστιβάλ
- πιστωτικά προγράμματα
- i2i audiovisual!

MEDIA Desk Hellas:
 Το Ελληνικό Γραφείο του Προγράμματος MEDIA
 Βασ. Κωνσταντίνου 44, Αθήνα 11635,
 Τ. 210 7254056-7, F. 210 7254058, mediadesk@otenet.gr
www.mediadesk.gr

ONLY 5 DAYS

14

IN THE MIDDLE OF THE FESTIVAL I DECIDED TO TAKE A BREAK TO LOOK BACK AT THE 5 DAYS THAT HAVE ALREADY PASSED. WHILE THINKING ABOUT EVERYTHING THAT'S HAPPENED IN THE 8TH THESSALONIKI DOCUMENTARY FESTIVAL DURING ITS FIRST FIVE DAYS, TIME TAKES ON A COMPLETELY DIFFERENT MEANING. THIS IS THE BEST TIME TO SEE AND HEAR NEW, UNIQUE THINGS AS WELL AS TO MEET PEOPLE, NOT ONLY THE FESTIVAL'S GUESTS, BUT CINEMAGOERS AS WELL, SINCE TICKET SALES ARE CONSTANTLY ON THE RISE!

I had the chance to see amazing, soul-stirring documentaries such as **Favela Rising** by Zef Zimbalist and Matt Mochary, **Tranquility Bay** by Mathieu Verbound and Jean Robert Viallet, **China Blue** by Micha Peled, as well as Dani Menkin's **39 pounds of love**.

01 I also kept some moments from the conferences as well as the masterclass by the amazing Kim Longinotto. From the conference on globalization, I'll never forget the smile on the face of the queen of anti-globalization, Vandana Shiva and what she said: "We have to globalize our individuality in order to secure our freedom". Nor will I forget the conference on Africa and the shocking data presented by Gerasimos Kouvaras, director of the Greek branch of the International Amnesty: "Every year eight million conventional weapons are made, 80% of which are destined for Africa. The money spent each year for the production of these weapons is estimated at approximately 22 billion euros".

Of course the Festival isn't just about the documentaries, but the people behind them as well. Every single time I get the chance to speak face to face with a director I have the same thrilling sensation. I'm talking about people who are sincere, who dream of changing the world; people who bring meaning to the saying "a picture is worth a thousand words". Here are a few memorable things that some of them said:

Magnus Bejmar, director of **Smiling in a War Zone**: "Our work is our life. In order to live our dream, though, nearly all of us have to 'prostitute' ourselves by doing other jobs in order to make a living".

Melek Ulagay Taylan, director of **Dialogues in the Dark**: "The people that have always inaudibly accepted this tradition have recently become sensitized. Furthermore, legislature has been modified to punish the criminals that commit such crimes of 'honour' more severely".

Nikos Theodossiou, director of **Koursal**: "I used to visit Thessaloniki and imagine a boat sailing in the harbour with movies being screened on its sails. I tried to compose the material in a way where everyone involved would contribute. Something like a crossword puzzle where one word creates another in conjunction with other words".

02 Kim Longinotto enchanted everyone at her masterclass with her immediacy. "With my documentaries I want to seduce the audience on an emotional journey", she said.

03 I think that those of you that went to last night's ONIRAMA concert at club Mylos will agree with me that when the band started to play, there was no stopping the Greeks and foreign guests of the Festival from grooving and dancing!

Fortunately the party's not over. We still have another 5 exciting days to come. I'm keeping notes! Here's what I'm not going to miss:

The Exandas press conference on Friday, March 17th at 11:30 in the Green Room as well as the rest of the tribute's documentaries.

Jon Bang Carlsen's masterclass on Thursday, March 16th at 12:30 at the John Cassavetes theatre.

And of course, I'm going to do the best I can to see as many documentaries as possible!

02

01

INFO

JUST TALKING

Room with a View, Floor 5, daily from 16.30-17.30. Entrance by accreditation only

Thursday 16/3

- Host: Valerie Kontakos (documentary director)
- Fredy Vianellis (director/producer-Greece)
  - Philip Groning (director-Germany)
  - Thomas Allen Harris (director-USA)
  - Tarik Saleh (director-Sweden)
  - Marinetta Kritikou (buyer-Greece)
  - Jane Balfour (distributor/director-UK)
  - Phillipe van Meerbeek (commissioning editor-Belgium)
  - Basar Basarir (buyer-Turkey)
  - Panos Kouanis (buyer-Greece)

Friday 17/3

- Host: Yorgos Avgeropoulos (documentary director)
- Stelios Haralampopoulos (director-Greece)
  - Thanos Lambropoulos (producer-Greece)
  - Kimon Tsakiris (director-Greece)
  - Antonis Boskoitis (director-Greece)
  - Jon Bang Carlsen (director-Denmark)
  - Pea Holmquist (director-Sweden)
  - Erwin Wagenhofer (director-Austria)
  - Mark Atkin (buyer-UK)
  - Philippa Kowarsky (buyer-Israel)
  - Wilbur Leguebe (buyer-Belgium)

Saturday 18/3

- Host: Kia Tzimou (journalist for Parallaxi)
- Valerie Kontakos (director-Greece/USA)
  - Kaliopi Legaki (director-Greece) & Maria Gentekou (producer-Greece)
  - Marianna Economou (director-Greece)
  - Stavros Ioannou (director-Greece)
  - Kiriakos Katzourakis (director-Greece)
  - Antigone Zoga (producer-Greece)
  - Frederik Gerten (director-Sweden)
  - Victor Buhler (director-USA)
  - Vincent Monnikendam (director-The Netherlands)

Sunday 19/3

- Host: Apostolos Karakasis (documentary director)
- Dionyssia Kopana (director-Greece)
  - Stelios Gaitanidis (director-Greece)
  - Alexandros Papailiou (director-Greece)

04 ANNOUNCEMENT

Peter Wintonick's digital workshop will take place on Wednesday 15th, Thursday 16th and Friday 17th, from 10:00am till 12:00 pm at the John Cassavetes theater (Port of Thessaloniki, Warehouse 1). For registration please contact Konstantinos Kontovrakis (Olympion, 1st floor, program office, T: 00302310 378443, e-mail: kontovrakis-program@filmfestival.gr)

Artistic Director of the
Thessaloniki Documentary Festival
Images of the 21st Century:

Dimitri Eipides

ΑΠΟ ΔΕΥΤΕΡΑ ΠΟΥ Η ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΗ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ ΕΠΙΣΤΡΕΦΕΙ ΣΕ ΓΝΩΡΙΜΟΥΣ ΡΥΘΜΟΥΣ, ΤΟ ΟΛΥΜΠΙΟΝ GALAXIA VACATION CLUB ΚΑΙ Ο ΠΑΥΛΟΣ ΖΑΝΝΑΣ ΦΙΛΟΞΕΝΟΥΝ ΜΙΑ ΣΕΙΡΑ ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΕΣ ΤΑΙΝΙΕΣ. ΜΕΧΡΙ ΤΗΝ ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑ ΤΟΥ «ΠΡΩΤΟΥ ΠΛΑΝΟΥ», ΣΤΙΣ ΑΡΧΕΣ ΑΠΡΙΛΙΟΥ, ΜΕ ΝΕΑ ΜΟΡΦΗ, ΣΑΣ ΠΑΡΟΥΣΙΑΖΟΥΜΕ ΤΙΣ ΤΑΙΝΙΕΣ ΠΟΥ ΑΚΟΛΟΥΘΟΥΝ ΚΑΙ ΣΑΣ ΕΥΧΟΜΑΣΤΕ ΚΑΛΗ ΘΕΑΣΗ.

Η Οδύσσεια του κυρίου Λαζαρέσκου του Κρίστι Πούιου

Ένα ασθενοφόρο καλείται να παραλάβει έναν μεσήλικα και μοναχικό χήρο, ο οποίος νιώθει έντονη αδιαθεσία. Στη διάρκεια μιας νύχτας, ο επιβάτης του θα μεταφερθεί σε τέσσερα διαφορετικά νοσοκομεία και θα γνωρίσει την αδιαφορία και αλαζονεία των υπεύθυνων γιατρών, ενώ ο χρόνος για τη ζωή του κυλάει αντίστροφα. Η νατουραλιστική γραφή του Μάικ Λι συναντά το βαθιά ανθρωπιστικό σινεμά των αδελφών Ντάρτιν σε αυτό το γοητευτικά υπνωτικό σχόλιο πάνω στην κοινωνική εξαθλίωση και την αποκλήρωση του ιατρικού συστήματος, ζυμωμένο με σαρδόνιο μαύρο χιούμορ και εξάισιες ερμηνείες. Το δεύτερο φιλμ του Ρουμάνου σκηνοθέτη Κρίστι Πούιου («Γερά Μπάζα», βραβείο ανδρικής ερμηνείας και FIPRESCI το 2001 στο Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης). Ο σκηνοθέτης δήλωσε πως γύρισε την ταινία έχοντας στο μυαλό του τον Ερίκ Ρομέρ για την μελέτη της ανθρώπινης αλληλεπίδρασης και το τηλεοπτικό «E.R.» για το στυλ κινηματογράφησης.

Η ταινία κέρδισε το βραβείο του τμήματος «Ένα Κάποιο Βλέμμα» στις Κάννες (2005) και είναι η πρώτη ενός σχεδιαζόμενου σεξτέτου ταινιών με γενικό τίτλο «Ιστορίες από τα προάστια του Βουκουρεστίου».

01

Χαβάν, Όσλο του Έρικ Πόπε

Την πιο ζεστή μέρα τους έτους στο Όσλο, πέντε παράλληλες ανθρώπινες ιστορίες διαπλέκονται μοιραία μεταξύ τους, με αφετηρία ένα νυχτερινό τροχαίο. Ένα ακόμα ενδιαφέρον δείγμα του αισθητικά ανήσυχου και ιδιοσυγκρασιακού σκανδιναβικού σινεμά, που δανείζεται τον κινηματογραφικό τρόπο του «Magnolia» για να χτίσει μια σύνθετη αλληγορία πάνω στην ανάγκη για αγάπη, ανθρώπινη επαφή, συγχώρεση και ευτυχία, ισορροπώντας «επικίνδυνα» ανάμεσα στο όνειρο, την πραγματικότητα και τη μεταφυσική αγωνία. Εξαιρετική η φωτογραφία του Ulf Branta («Λίλια για πάντα») που χρωματίζει με θερμές αποχρώσεις τους χαρακτήρες και το ψυχρό μελαγχολικό τοπίο του Όσλο. Η ταινία ήταν η φειντή επίσημη υποψηφιότητα της Νορβηγίας για την ξενόγλωσση πεντάδα των Oscar και αποτελεί το δεύτερο μέρος μιας τριλογίας με θέμα το Όσλο.

Ο Έρικ Πόπε υπήρξε για χρόνια δημοσιογράφος του πρακτορείου Reuters και θεωρείται ένας από τους καλύτερους διευθυντές φωτογραφίας του σκανδιναβικού σινεμά, τιμημένος με αναρίθμητα διεθνή βραβεία.

02

Το Τόξο

Του Κιμ Κι-Ντουκ

Σε μια ψαρόβαρκα στην μέση του ωκεανού, ένας 60χρονος άνδρας μεγαλώνει εδώ και δέκα χρόνια την 16χρονη προστατευομένη του, περιμένοντας την ενηλικίωσή της για να παντρευτούν. Η ήσυχη και απομονωμένη τους ζωή – διανθισμένη με παράξενες προφητικές τελετουργίες και μουσικά ιντερλούδια – περιπλέκεται με την άφιξη ενός νεαρού σπουδαστή στην περιοχή. Το ελεγειακό πορτραίτο μιας απόλυτης και σχεδόν τρομακτικής αγάπης, με όλα τα αναγνωρίσιμα στοιχεία της υπογραφής του Κιμ Κι-Ντουκ: μινιμαλιστική αφήγηση, λυρισμός, αφηρημένη πραγματικότητα εξωτικών ερωτισμών, συμβολικές αναφορές, αλλά και με την αγαπημένη του θεματική – ερωτικά τρίγωνα, αγάπη, αφοσίωση, ψυχική υπέρβαση, θρησκεία – σε πρώτο πλάνο. Τίποτα λιγότερο από ένα ακόμα οπτικό ποίημα γεμάτο εντυπωσιακά χρώματα και μαγικές εικόνες, που δεν εξηγούνται παρά μόνο μέσα από τις σιωπές και τον μελαγχολικό ήχο ενός βιολιού.

Πρόκειται για την 12η ταινία του πολυβραβευμένου και παραγωγικότατου σκηνοθέτη, η οποία συμμετείχε στο τμήμα «Ένα Κάποιο Βλέμμα» των Καννών, το 2005. Επόμενο σχέδιο του, μια ταινία με κεντρικό χαρακτήρα ένα περίστροφο!

The Bench / Inheritance / Manslaughter του Περ Φλι

Ένας πρώην σεφ και νυν άνεργος αλκοολικός έρχεται αντιμέτωπος με τα λάθη του παρελθόντος του κι έχει μια τελευταία ευκαιρία για λύτρωση (**The Bench**, 2000). Ένας νεαρός άνδρας, κληρονόμος μιας μεγάλης οικονομικής δυναστείας, διχάζεται ανάμεσα στην ευτυχιμένη ζωή του και το οικογενειακό καθήκον, διακινδυνεύοντας την αυτοεκτίμησή του (**Inheritance**, 2003). Ένας παντρεμένος

01. Η ΟΔΥΣΣΕΙΑ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΛΑΖΑΡΕΣΚΟΥ

02. ΧΑΒΑΝ, ΟΣΛΟ

03. ΤΟ ΤΟΞΟ

04. MANSLAUGHTER

καθηγητής κοινωνιολογίας με έντονο πολιτικό παρελθόν βλέπει την ζωή του και τα πιστεύω του να καταρρέουν όταν συνάπτει ερωτική σχέση με μια νεαρή πολιτική ακτιβίστρια, η οποία ευθύνεται για τον φόνο ενός αστυνομικού (**Manslaughter**, 2005).

Η πολυβραβευμένη και εμπορικά επιτυχημένη κοινωνική τριλογία του Περ Φλι για την κατώτερη, ανώτερη και μεσαία τάξη της δανέζικης κοινωνίας, με πρωταγωνιστές τρεις άνδρες σε κρίση. Η δύναμη της συγχώρεσης (**The Bench**), η ευθύνη και το τίμημα της εξουσίας (**Inheritance**), οι συνέπειες του πολιτικού ιδεαλισμού, οι αυταπάτες και η ενοχή (**Manslaughter**) βρίσκονται στον πυρήνα των τριών ιστοριών που εξετάζουν την σχέση ατόμου και κοινωνίας, μέσα από το πλέγμα της οικογένειας και της αγάπης.

Ο Περ Φλι θεωρείται ένας οραματιστής του δανέζικου κινηματογράφου που επανεφύρε το κοινωνικά ρεαλιστικό σινεμά με μοντέρνο τρόπο. Το δραματικό υλικό των μυθοπλασιών του προέρχεται μετά από μακρόχρονη και εκτεταμένη έρευνα της κοινωνικής πραγματικότητας ενώ είναι οπαδός του αυτοσχεδιασμού στην ερμηνευτική διαδικασία.

Σημείο εκκίνησης για την τριλογία ήταν η ανάγνωση ενός άρθρου για την φτώχεια και τα κοινωνικά προβλήματα στην Δανία από τον ηγέτη μιας φιλανθρωπικής οργάνωσης.

Η τριλογία του Περ Φλι προβάλλεται τη Δευτέρα 27 Μαρτίου στη Θεσσαλονίκη (ΟΛΥΜΠΙΟΝ) και την Τετάρτη 29 Μαρτίου στην Αθήνα (ΔΑΝΑΟΣ).

ΤΟ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΤΕΛΕΙΩΝΕΙ Η ΖΩΗ ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

Η ΕΡΤ ΣΤΗΡΙΖΕΙ
ΤΟΝ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟ

MOVIES

ΧΟΡΗΓΟΣ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ
www.ert.gr

